THE LATVIAN NEWSPAPER FOR CANADA AND U.S.A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921—7121; 368—3239
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINČELS
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N.Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — Z. Kēlere, 2511 N. Kimball Ave., Chicago, Ill., 60647, U.S.A.
SATURDAY, JULY 15, 1967

LATVIJA
AMERIKA

56. N-RS. SESTDIENA, 1967. GADA 15. JŪLIJS 17. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

LATVIEŠU LAIKRAKSTS AMERIKĀ

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINČELS
Redakcija un kantoris: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368—3239 (redakcijai), 921—7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531—4533
Nujorkas redakcijas vadītājs V. IRBE 4035 Rombouts Ave., Bronx N.Y. 10466. U.S.A. Tālrunis 994—7917
Čikagas redakcijas vadītāja Z. KĒLERE, 2511 N. Kimball Ave., Chicago, Ill., 60647. U.S.A., tālrunis 486—8975

Latvijas ev.lut. draudžu apvienības Amerikā rietumu apgabala mācītāju un draudžu pārstāvju konferences dalībnieki Sanfrancisko (skat. rakstu iepriekšējā numurā): pirmā rindā no kreisās prāv. A. Ernstsons ar dzīvesbiedri, LELDAAs pārvaldes priekšnieks prāv. A. Veinbergs, arhibīskaps A. Lūsis ar dzīvesbiedri, prof. A.Vasiļevskis, prof. E. Leimanis un prof. E. Šmits.

Libērijas sūtņa domas Baltijas valstu jautājumā

Lietuviešu radioprogramma „Dzintarzemes rastu balss", kas raida ik svētdienu pusstundu lietuviski un pēc tam pusstundu angliski, nesen sniedza BATUN intervju ar Libērijas sūtni Apvienotajās nācijās Nātanu Bārnsu. Tā notika Libērijas sūtniecības telpās, un intervētāji bija Dr. Dz. Paegle un Tonijs Mažeika.

Sākumā saruna vijās ap eksotisko zemi Libēriju, tās vēsturi un apstākļiem. Sūtnis savu zemi slavēja par labu safari vietu ar jauku klimatu, ļoti piemērotu tūrismam; tāpat pastāstīja, ka Libērija ieguvusi neatkarību 1947. gadā, bet tikai pēdējā laikā, kopš prezidenta V. S. Tabmena ievēlēšanas, manāmi uzplaukusi. Libērijai pieder ievērojama loma Afrikas ūnijas radīšanā, tāpat arī Apvienoto nāciju uzbūvē, kur tā darbojusies kopš tās dibināšanas, pie kam Libērijas sūtnis 1961. gadā bijis AN drošības padomes priekšsēdis.

Tad saruna novirzījās uz Dienvidrietumafriku, par kuru nesen Apvienotajās nācijās notika īpaša sesija. Baltiešus šī lieta var sevišķi interesēt tādēļ, ka Baltijas valstis ir vienīgās no kādreizējās Tautu savienības loceklēm, kuras tagad nedarbojas Apvienotajās nācijās, bet arī dienvidrietumu Afrikas problēmas, izrādās, ilgst jau kopš Tautu savienības laikiem: 1920. gadā, Vācijai pazaudējot šo zemi kā koloniju, tā kopā ar 7 citām territorijām nonāca Tautu savienības pārziņā, kas dienvidrietumu Afriku uzticēja Dienvidafrikas pārraudzībai. Diemžēl, Dienvidafrika savukārt šo territoriju izmantojusi kā koloniju, un tā kopš 1946. gada Apvienotajām nācijām jānodarbojas ar šīs zemes likteņa izšķiršanu, Dienvidafrikai sirdīgi pretojoties. Pārējās 7 territorijas starplaikā jau ieguvušas neatkarību, piemēram, franču Kamerūna, Ruanda un Burundi. Dienvidafrika tomēr pastāv uz to, ka, Tautu savienībai beidzot pastāvēt, izbeidzies arī tās dotais mandāts, kādēļ Dienvidafrikai nav nekādu pienākumu pret Apvienotajām nācijām attieksmē uz dienvidrietumu Afriku. 1950. gadā Starptautiskā tiesa gan lēmusi, ka šis mandāts vēl pastāv, un 1962. gadā šī paša tiesa arī atzinusi, ka Apvienotās nācijas tiesīgas pārņemt kādreizējās Tautu savienības funkcijas šai gadījumā.

Intervētāji pamazām virzīja savus jautājumus uz mums tuvo tematu pusi, kamēr T. Mažeika skaidri pateica: „Paturot prātā principus, uz kādiem pamatojoties, Apvienotās nācijas mantojušas atbildību par šo zemi no Tautu savienības, pievērsīsimies uz brīdi Baltijas valstīm. Tās nākamgad atzīmēs savu 50. neatkarības pasludināšanas gadadienu. Tautu savienībā tās bija aktīvas un visu atzītas locekles. Tagad, kad tās ir Pad. savienības okupētas zemes, tās nesastāv Apvienotajās nācijās. Baltijas valstis ir vienīgās Tautu savienības locekles, kuras tagad nav pārstāvētas Apvienotajās nācijās. Vai pēc jūsu domām Apvienotajām nācijām, sekojot šiem pašiem principiem, nebūtu jājūt atbildība arī par šo problēmu?"

Sūtnis Bārnss, pēc gaļēkas AN vēstures apskatīšanas, pēc laiciņa tomēr atbildēja arī uz šo jautājumu: „Apvienotās nācijas jau ilgāku laiku apskata pašnoteikšanās tiesību jautājumu. Esmu redzējis AN ēkai pretī, turpat ārpus vārtiem, plīvojam dažus karogus, kuŗi, kā noprotams, bija Baltijas valstu karogi. Šīs valstis, ja vien pareizi atceros, tagad ir Pad. savienības sastāvdaļa. Manas domas ir: ja šo jautājumu paceltu Apvienotajās nācijās, t.i., ka šīs zemes ir neatkarīgas valstis, kuŗas grib pašas veikt visas patstāvīgas valsts funkcijas, tad lietas iznākums lielā mērā būtu atkarīgs no tā, kādā veidā šo jautājumu pacels AN, vai tās spēs palīdzēt, vai ne. Apvienotās nācijas varētu iejaukties, ja, piemēram, Baltijas valstu iedzīvotāji stātos Koloniālisma komitejas priekšā un iesniegtu sūdzību. Esmu drošs, ka Apvienotās nācijas tiem veltītu tādu pašu uzmanību kā citām zemēm, kuŗas nav patstāvīgas. Tomēr jautājums paliek: kā jūs to varat izdarīt, ja šīs valstis šodien ir daļa no Pad. savienības un to valdība — saprotiet mani — ir valdība, kas liekas apmierināta ar savām attieksmēm ar Pad. savienību?"

Dr. Paegle savukārt jautāja: „Vai procesā, ar kuŗa palīdzību daudzas agrākās kolonijas ieguva neatkarību, nebija gadījumu, kad koloniālvalstis bija salikušas lelļu valdības, kuŗas apgalvoja, ka pārstāv savas tautas, bet īstenībā bija tikai marionetes? Kā Apvienotās nācijas rīkojās šais gadījumos?"

Sūtnis Bārnss: „Neatceros, ka Apvienotajām nācijām būtu nācies kādas patstāvīgas valsts iekārtu izbeigt, lai iedzīvotāji varētu iegūt neatkarību. Atceros, ka franču Kamerūnā pirms neatkarības iegūšanas bija valdība, un dažas Āfrikas valstis pieprasīja, lai pirms neatkarības iegūšanas notiktu vēlēšanas. Bet ita afrikāņu grupa bija ieskatos, ka šai zemei vispirms jāiegūst neatkarība, pēc tam tās iedzīvotāji var ievēlēt valdību, kādu vēlas. Varbūt Baltijas valstis, ja tās iedzīvotāji nav apmierināti ar pastāvošo iekārtu... Protams, katra tauta ir suverēna, un tai ir tiesības grozīt iekārtu savā zemē, kādu tā vēlas. Bet ja no Baltijas valstīm Apvienotajās nācijās nav ienākušas sūdzības, — kā gan Apvienotās nācijas spontāni varētu sākt kaut ko grozīt pašreizējā situācijā, par kuŗu jūs domājat, ka tā nav taisnīga?"

Dr. Paegle: „Vai Apvienotās nācijas varētu pārraudzīt vēlēšanas Baltijas valstīs?"

Sūtnis Bārnss: „Apvienotās nācijas varētu pārraudzīt vēlēšanas Baltijas valstīs, ja būtu pieņemts lēmums, ka šādām vēlēšanām tur jānotiek."

Dr. Paegle: „Vai jūs personīgi domājat, ka katrai tautai no jebkuŗas territorijas, zemes vai valsts, kuŗai bijušas saistības ar Tautu savienību, būtu dodamas tiesības iesniegt sūdzības Apvienotajās nācijās?"

Sūtnis Bārnss: „Man liekas, ka zemes, kuŗām bijušas saistības ar Tautu savienību, bet tagad vairs neeksistē, ja tās vēlētos stāties Apvienoto nāciju priekšā — jā, tām būtu tiesības to darīt."

Dr. Paegle: „Vai Apvienotās nācijas šīs lietas apspriestu, par spīti dažu lielvalstu iebildumiem, ka tas nozīmē iejaukšanos kādas valsts iekšējās lietās?"

Sūtnis Bārnss: „Viens no Apvienoto nāciju pamatlikumiem noliedz iejaukties kādas zemes iekšējās darīšanās. Tādēļ būtu jāuzzina, vai kāda valsts šādu ierobildumu izteiktu. Protams, to varētu darīt tikai tad, kad tik tālu būtu tikts."

Dr. Paegle: „Vai Apvienoto nāciju komitejās var liecināt tikai kādas valdības sūtītie oficiālie liecinieki, jeb vai tās var nopratināt arī privātpersonas?"

Sūtnis Bārnss: „Patiesību sakot, Apvienoto nāciju komitējās,

(Nobeigums 4. lpp.)

Hīts piekrīt Vilsona rīcībai

BRITU KONSERVATĪVO PARTIJAS LIDERA ATBILDE UZ AUSTRĀLIJAS BALTIEŠU IESNIEGUMU BALTIJAS VALSTU ZELTA LIETĀ

Ja kādam vēl bija ilūzijas, ka Baltijas valstu zelta atsavināšana Londonā bija akts, kuŗu ierosinājusi un izdarījusi sociālistiskās strādnieku partijas valdība „uz savu roku", tad šādas ilūzijas pilnīgi iznīcina britu konservatīvo partijas līdera Eduarda Hīta atbilde uz Austrālijas baltiešu padomes iesniegumu zelta atsavināšanas lietā. No šīs atbildes redzams, ka arī konservatīvo partija Vilsona valdības rīcībai piekrīt. — Tā savā 7. jūlija numurā ziņo laikraksts „Austrālijas Latvietis" un turpina:

Vēstulē, kuŗu Ed. Hīta uzdevumā parakstījis opozicijas līdera privātsekretārs Flečers, teikts:

„Es labi saprotu jūsu padomes izjūtas Baltijas valstu īpašumu likvidēšanas (disposal) lietā, saskaņā ar kompensācijas nolīgumu, kas nesen noslēgts britu - padomju valdību starpā. Ar dziļu nožēlu man tomēr jāsaka, ka neredzu nekādas iespējas šī lēmuma atsaukšanai. Konservatīvo (partijas) uzskats allaž ir bijis, ka padomju okupācija Igaunijā, Latvijā un Lietuvā bija brutāls agresijas akts, bet tā jau ir ilgusi 27 gadus, un Baltijas valstu valdības, kas šos līdzekļus noguldīja Londonā, vairs neeksistē. Ja būtu kāda praktiska iespēja Baltijas valstu neatkarības atjaunošanai, situācija būtu pavisam citāda. Par nelaimi tas tā nav."

Pakavējies pie Austrālijas baltiešu padomes ierosinājuma Baltijas valstu līdzekļus Londonā izmantot baltiešu bēgļu prasību apmierināšanai, Ed. Hīts to apzīmē par „neiespējamu", piemetinot, ka tie padomju agresijas upuri, kas cietuši visvairāk, neatrodas vis ārzemēs, bet dzimtenē vai deportācijā Pad. savienībā. Vēstules beigās teikts:

„Daudzajiem baltiešu tautu draugiem Lielbritanijā šī ir cieta un skumdinātāja situācija. Runājot par konservatīvajiem, jāsaka, ka, ja vien mēs varētu saskatīt iespēju kādam citam izkārtojumam, mēs darītu visu, kas mūsu spēkos, lai šādu izkārtojumu pabalstītu. Man tomēr ar nožēlu jāatzīst, ka šādas praktiskas alternātīvas nav."

☆

Liekas, ka pilnībā varam piekrist Ed. Hīta paskaidrojumam, ka Anglijas banku savā laikā noguldīto un Vilsona valdības tagad atsavināto Baltijas valstu zeltu neiespējams izlietot trimdas baltiešu prasību apmierināšanai resp. to vērtību atlīdzināšanai, kuŗas trimdiniekiem nācies zaudēt, Pad. savienības okupācijas dēļ atstājot dzimteni. Šķiet, būtu bijis labāk, ja Austrālijas baltiešu padome šādu ierosinājumu nemaz nebūtu izteikusi, jo tas rada iespaidu, ka trimdas baltieši vairāk iestājas par savām personīgajām nekā savu tautu kopinteresēm.

Turpretim trauksmi mūsu cīņai par Latvijas tiesībām varētu nozīmēt Ed. Hīta norādījums, ka Pad. savienība Baltijas valstīs gan izdarījusi brutālu agresijas aktu, bet tas noticis jau pirms 27 gadiem. Vai tas nozīmētu, ka Hīts domā „noilguma terminu" resp. ka pēc tik ilga laika nodarītā netaisnība vairs nav labojama? Arī viņa norādījums, ka nesaskata nekādas praktiskas iespējas Baltijas valstu neatkarības atjaunošanai, viegli iztulkojams kā ieskats, ka jāsamierinās par pastāvošo reālitāti, ka nekas nav darāms stāvokļa grozīšanai, par

(Nobeigums 5. lpp.)

Pēteris Aigars

Idejas un pretidejas

Dr. A. Karps 31. maija numurā „Latvija Amerikā" sācis šķetināt interesantu domu pavedienu par skaidriem politiskiem mērķiem. Šo pavedienu nekad nevar pabeigt, jo apstākļi pasaulē mainās katru gadu, un mūsu politisko mērķu īstenošana atkarīga no taktikas maiņas, vai kā Defs Kupers saka, diplomātijas un kara mākslā sīkdaļas arvien ir nozīmīgas. Laiks ir pienācis, lai mēs atkārtotu Taleirāna vārdus, kuŗus viņš lietojis Vines kongresa laikā, uzspridzinot uzvarētāju aliansi: „Nerunājiet par sabiedrotajiem, tādu vairs nav. Te ir tikai sapulcējušies laupiņi, kuŗi varētu būt sabiedrotie, ja vēlētos domāt vienā un tai pašā veidā, lai sasniegtu vienus un tos pašus mērķus."

Trimdas saimei šī pārmaiņa liekas pretrunīga. Mēs vēl arvien gribam laimēt uz zirgiem, kuŗi sen vairs nav rikšotāji, bet atsakāmies piedalīties spēlē, kuŗa, varbūt, varētu nest laimi. Politiskajā spēlē tāpat kā kāršu spēlē nepieciešami sabiedrotie un pretspēlētāji. Kur ir mūsu sabiedrotie, un kuŗi — pretspēlētāji? Sabiedroto, diemžēl, mums nav vairs daudz palicis, īstenie sabiedrotie mums var būt tikai tās tautas, kuŗas pūlas atbrīvoties no padomju hegemonijas, vienalga, vai šī hegemonija dibinātos uz komūnisma, krievu šovinisma vai abu maisījuma.

Un mūsu pretspēlētāji? Trimdas preses vairākums par tādiem uzskata krievu tautu. Protams, slavofilu mesiānismam bijusi sava loma pie komūnisma ieviešanās Krievijā, bet komūnisms savukārt ilgus gadus balstījies uz slavofilu ambicijām pasaulē ieviest savu kārtību. Tikai pastāv dažas sīkdaļas, kuŗas neesam ievērojuši un kuŗas ignorējot, varam zaudēt visu, ko esam ieguldījuši savos nacionālajos centienos. Un ne vien to, mēs varam zaudēt vēl nedaudzos draugus, kuŗi mums palikuši Rietumos.

Īstenībā ne slavofilisms ir dzemdējis komūnismu, bet komūnisms tikai izmanto slavofilismu iekšpolitiskajiem mērķiem. Ar krievu šovinisma lozungiem komūnisma vadoņi nevar operēt starptautiskā forumā, nevar iegūt simpatijas Āzijas, Afrikas un Dienvidamerikas tautās. Antisemītisms un mazo tautu asimilācijas centieni Krievijas impērijā ir vairāku gadsimtu veci, taču būtu aplami iedomāties, ka, apkarojot krievu šovinismu, mēs sagatavojam galu komūnismam. Iznākums var būt pilnīgi pretējs.

Vācu filozofs Veiczekers tikko evaņģeliskās baznīcas sanāksmē Hanoverā teicis runu, kuŗa apgaismo vienu otru apēnotu parādību un ļauj to nosaukt īstā vārdā.

„Mūsu apziņas degpunktā izvirzās," rakstā Veiczekers, „nevis tautu interešu, bet ideoloģiju konflikti. Ideoloģijas vai nu reprezentē, vai arī tiecas pēc kādas iecerētas pasaules kārtības. Šo konfliktu apslāpēšana un ideoloģiju neitrālizēšana varētu tādā kārtā īstenoties, ja jaunās inteliģences pārstāvji visā pasaulē uzklausītu manas tēzes un pārrunātu tās." Kādas tad ir Veiczekera tezes? „Mūsdienu technikas pārvaldītajā pasaulē miera saglabāšana prasa ārkārtēju piepūli, tā prasa ieviest ētikas normas. Tikai tad būs iespējams saglabāt mieru, ja tas dibināsies uz patiesības." Tālāk vācu filozofs atgādina: „Ideoloģiju cīņa nesola uzvaru vai sakāvi, bet tā aicina saprasties, idejas saprātīgi parafrazējot."

Kaut ko līdzīgu man nesen minēja viens no labākajiem padomju problēmu lietpratējiem. Viņš atzinās: „Īstenībā mēs visi esam zināmā mērā atbildīgi, ka Krievijā tik ilgi valda komūnisms, jo neesam rūpējušies par alternātīvām tiem, kuŗi negrib atgriezties pie brīvas tirdzniecības sacensības un privātas iniciātīvas. Mēs neesam radījuši pretidejas. Mums tagad atliek tikai antiraķetes vai antiidejas. Lētākas un drošākas rietumu civilizācijas aizsargāšanai, protams, ir pēdējās. Visa krievu un visa padomju inteliģence patlaban klusībā nodarbināta ar jauniem plāniem, kuŗus likt ieģenerētā komūnisma vietā, kas dibinās it kā uz proletariāta diktatūras, kaut partija, kas šo diktatūru īsteno, vairs nav proletāriešu, bet jaunās mantīgās šķiras partija."

Veiczekers aicina apslāpēt agresīvās idejas, kas nodarījušas cilvēcei tik daudz launa, atraisītas no morāles principiem. Otrs padomju dzīves lietpratējs aicina radīt pretidejas. Domu gājiens ir viens un tas pats, tikai katrs savu uzskatu ietver citādos vārdos.

Vai latviešu trimdinieki, domādami par skaidriem politiskiem mērķiem, šo notikumu attīstību iegaumējuši? Vai esam atraduši pareizo ienaidnieku un pareizo cīņas lauku, kuŗā krustot zobenus? Liekas — nē! Ja krievu un ķiniešu starpā briest rašu naids, kuŗa pamatos ir ideoloģiskas un nacionālas ambicijas, ja žīdu un arabu starpā turpinās te karstais, te aukstais karš, tad mēs no šiem gadījumiem nevaram ņemt priekšzīmi. Mēs atradīsim gan sabiedrotos antikomūnisma ideju izplatīšanai, bet mums neatrast talciniekus rašu karam pret slaviem. Saprātīga politika nekad neķeras pie neiespējamā. Krievu šovinismu, vai tas mums patīk, vai nē, mēs nevaram iznīcināt. Turklāt krievu nacionālismam, kā visu lielo tautu nacionālismam, ir divas sejas: agresīvā un humānā. Lai komūnisms pastāvētu, tam nepieciešama arvien jauna ārējā vai iekšējā ekspansija. Ārējās ekspansijas iespējas ir apšaubāmas. Arī iekšējā ekspansija nav veikusies. Studējošā padomju jaunatne neinteresējas par padomju iekšējo vai ārpolitiku, ateisms nav sagrāvis baznīcu un ticību Dievam, pārtautošanu, iedarbojoties Ķīnas propagandai starp padomju imperijas mazākumtautībām, arī pēdējos gados bijis jānobremzē. Būtībā padomju iekšējā un ārpolitika nonākusi strupceļā, no kuŗa lēti vairs neizkļūt.

Liekas, gadu tecējumā padomju imperijai kā pēdējai tautu ekspluatētājai vajadzēs atgriezties pie franču ārpolitikas principiem, kuŗi formulēti Vines kongresam un pie kuŗiem turas arī Degolls: „Francija nevēlas vairāk kā to, kas tai bijis, tā noraida katru iekarojumu, tā jūtas spēciga diezgan savās nacionālajās robežās, tai nav vēlēšanās tās paplašināt un tā ir lepna uz to, ka spēj apliecināt mērenību."

Protams, mēs neviens nezinām, kad pienāks laiks, kad arī krievu diplomāti atkārtos šos vārdus, kuŗi vēl šodien ir spēkā un vienīgais glābiņš katrai koloniju valstij, kas vēlas paturēt savu nacionālo vienību. Tā ir vienīgā formula, kas atlikusi krievu nacionālistiem, lai ar cieņu atkāptos no Staļina iekarojumiem. Eiropas patriotisms nav tukša skaņa. Tas ir stiprāks par padomju patriotismu. Pārmaiņas padomju imperijā nav iedomājamas bez progresīvās krievu inteliģences līdzdalības. Tikai tai klusās krievu tauta, ne mūsu lūgšanām vai lāstiem. To saprot visas rietumu lielvalstis, ieskaitot ASV. Prezidenta Džonsona alcinājums mest tiltus uz Austrumeiropu, lai cik mums tas

(Nobeigums 8. lpp.)

Sinabadām patik Portmorsbijā

O. ZARIŅAS VĒROJUMI CEĻOJUMĀ PA JAUNGVINEJU

II

Iedzimto tirgū var dabūt popo, banānus, tomātus, kokosriekstus, saldos kartupeļus, ananasus, žāvētas zivis. Zinātājas austrālietes šo to iepērkas, jo augļi dārgi. Iedzimto tirgus, protams, galvenokārt kalpo pašiem iedzimtajiem. Tiem garšo taro sakne, lielie krabji, volobiji un, protams, bēteļrieksti. Preces sanes pītiem kurvjiem, kuŗi kā laivas piti no palmu lapām. Pārdevējas tup uz paklājiem, uz kuŗiem novietotas arī preces. Laiku īsināddamas viņas, tāpat kā vīrieši, zelē bēteļriekstus, no kuŗiem muļes iekšpuse nokrāsojusies sarkana.

Izbraukumu pa Kokodas ceļu un peldēšanu pie koraļļu rifiem varētu pastāstīt tikai krāsainie diapozitīvi... Viss tik lielās dimensijās, ka nav salīdzināšanas iespēju.

Daudzi man jautā par territorijas saimniecību. Tā pamatojas primārajā rūpniecībā. Apskatīju gumijas plantāciju. Vēl izvedot kopru, kakao, kafiju, kokmateriāļus. Sākta tējas un eļļas palmu audzēšana. Protams, strādnieki ir iedzimtie. Piemēram, kafijas pupiņu sagatavošanā vispirms jāizņem kauliņi, jānomizo, jāžāvē, jāapbrūnina. Tad slidina uz gaŗām lentēm, un sievietes izlasa zemās kvalitātes pupiņas. Par 10 stundu dienas darbu strādnieces saņem 60 centu.

Dolarus ienes arī piemiņas lietiņu tirdzniecība, jo territoriju apmeklē arī tūristi, pat no Eiropas un Amerikas. Ēsmu pārliecināta, ka arvien vairāk aus trāliešu dosiès turp pavadīt atvaļinājumu, jo lidojums no Sidnejas līdz Portmorsbijai maksā lētāk nekā līdz Pertai. Pat karstajā vasaras klimatā desmit jūdžu attālajos kalnos klimats esot patīkams. Saule gan bīstama, jo pēc pāris dienu paslinkošanas baltsmilšainajā jūrmalā ieguvu čigānietes tumšumu. Nezināddama nerakstītā likuma, ka baltās sievietes nedrīkst pa ielām staigāt īsās biksītēs un dzīļa izgriezuma tērpos, paguvu apbrūnināt arī kājas un plecus.

Negadījās redzēt putnus, kuŗ nu vēl paradīzes grezno spalvu īpašnieku. Sākumā par putna parkšķēšanu nodēvēju ķirzakas pa kokiem un mājas sienām. Daudz biju lasījusi par papuasiešu cūku audzēšanas veiksmi, bet gadījās redzēt tikai vienu melnu rukšķi Hanabadas brikšņos.

•

Visā Papuasas un Jaungvinejas territorijā 1966. gada jūnijā saskaitīti 2.170.200 iedzimtie, kuŗus laikraksti sauc par indidžiniem un nevis aboridžiniem, un 34.736 iecelotāji — baltie. No tiem Portmorsbijā 9911 baltie, kas ir ceturtā daļa no visiem pilsētas iedzīvotājiem.

Iedzimtos vispār mēdz iedalīt melanēziešu grupās, bet laika plūdumā tie stipri sajaukušies. Dzīvodami atšķirti atsevišķās ielejās, tie sadalījušies ne vien 500 atšķirīgu valodu grupās, sociālās struktūrās un tradicijās, bet atšķiras arī ar ķermeņu būvi un ādas tumšumu. Ir slaidas un spēcīgas struktūras, ir arī smalki veidoti, pie kam ādas krāsa variē no ogles iezilgani melnās (tie esot no Bukas) līdz zelta brūnumam.

Portmorsbijas ugunis iedzimtos vilina kā naktstauriņus. Viņi redz spožumu, bet pilsētā darbu atrast grūti. Valsts iestādēs, nedaudz veikalos un balto mājās, — tas viss. Bads māca pārkāpt sādžā mācītos likumus, un tā pezūd viena otra manta. Manam znotam no auto bija paņemts portfelīs, viens otrs austrālietis sūdzējās par zādzībām un nedrošību, bet sūdzības bieži esot nedibinātas un pārspīlētas. Daži mājām apvelk drošības žogus, arī logiem, bet meitas mājā nebija pat sētiņas. Aizbraucot darbē visas durvis un atvilktnes paliek vaļā, un mājas valdīšanu pārņem kalpotājs. Gava. Viņš arī aizstāv sava taubadas un sinabadas (motu valodā tau — vīrs, bada — liels, sina — sieviete) māju, mantu, suni, un kaķi kā savu mantu, tādēļ Gavas atrašanās mājā garantē tās drošību.

Iedzimto godīgumu pati piedzīvoju, kādu dienu iepērkoties Portmorsbijas centrā, kad manu uz ielas pazaudēto maciņu pienesa divi pieauguši papuasieši un laipni man to pasniedza.. Cik vēroju, tie bija vieni no tiem simtiem, kas dienu slaistās ielu malās un neapnīkstoši vēro gaŗāmplūstošos cilvēkus un satikšmi. Viņu prasības mazas, un ja kāds radinieks kalpo kādā austrāliešu ģimenē un viņam ir sava „boishause", tad tur apmešanās droša. Ģimene skaitās plašākā nozīmē tie, kas runā vienā dialektā, nāk no vienas sādžas, vai kā tos tad sauc — vantokeri. Sanākuši kalpotāja mājiņā, tie gulšņā uz paklājiem, runājas, dzied sava ciema dziesmas, bet reizēm atskan visjaunākie grāvēji, kuŗus izkliedz skaņu plašu aparāts, un visi vantokeri skaļi dzied līdz, protams, angliski. Šīs vantokeru sanāksmes daži austrālieši mēģina izskaust, bet viņi sarodas tikai krēslā, pa zemesgabala malā iemītu taciņu, bet rītā agri dodas apakaļ uz pilsētu.

Mani ļoti interesēja austrāliešu un iedzimto attieksmes, kā arī abas grupas kā tādas. Austrālieši, kas strādā pārvaldē, ir augstu caurmēra izglītību. Kādēļ viņi atbraukuši līdz tālajai, puteklainajai, nekultūrālajai Portmorsbijai? Daudzi universitāti beigušie pēc senās angļu modes nodomājuši pāris gadu pastrādāt territorijā, lai, atgriežoties Austrālijā, ātrāk avansētos.

Ir jaunie, arī precējušies, kas ieradušies sakrāt naudu, jo baltajiem algas aploksnes še biezākas, nodokļi tikai 60%, tērēšanās iespēju maz. Nenoliedzami, vienu otru atvilkusi pasaules redzēšanas kāre, tropiskās gaisotnes pievilcība, tāpat kā ieradušies gribīgi palīdzētāji ar Kristus un humanitātes vārdu uz lūpām.

Atgriešanās uz lielo salu Austrāliju parasti ieilgst. Nauda karstajā saulē kūst ātrāk nekā Sidnejā, jo jādzīvo, kā pārējie baltie dzīvo. Vispirms jāpērk auto, jo austrālieti parastos autobusos, kuŗus apzīmē par publisko satiksmi, grūtāk atrast nekā adatu siena kaudzē. Tad jāapmeklē un jārīko viesības, jānododas ar baltajiem cienīgu sportu, jāsastāv pāris klubos, atvaļinājums jāpavada ārpus Portmorsbijas.

Kad še nodzīvoti 5 gadi, tad, aizbraucot Austrālijā, salst. Vecākam ierēdnim, atgriežoties Austrālijā, nav nekādu cerību dabūt cikpat atbildīgu un labi samaksātu darbu kā Portmorsbijā. Beigu vārdu palikšanai dodot „misis", kas pieradušas, ka melnais apkalpotājs kopj bērnus, tīra istabas, gatavo ēdienus, mazgā veļu. Kas par to, ja Papuasā nav koncertu, profesionālu teātru, izcilu gleznu izstāžu un pat kino, kas bez amerikāņu un angļu filmām rādītu kaut ko eiropiskāku? Vai tā būtu kāda iedzimto īpašību neapziniga pieņemšana?

(Turpinājums sekos)

Goroko tirgū iedzimto sievas, laiku īsināddamas, no koku sakņ ēm pin iepirkumu somas.

☆ Sidnejas latviešu sporta kopa Daugava nesen nosvinēja 15 gadu sporta jubileju. Šai laikā Daugava ieguvusi 35 balvas, sevišķi savu izcilo volejbolistu un basketbolistu panākumu dēļ.

☆ Baleta paidagoģe Vilma Norīte Vesterosā īpašā sarīkojumā atzīmēja savas baletskolas 15 gadu pastāvēšanu. V. Norīte uzņemta Zviedrijas baleta paidagogu savienībā.

☆

UZ SLIDENA CEĻA

Ar savu atbildi O. Ieviņam LA 12. jūlija numura lasītāju vēstulēs LNAK valdes priekšsēža vietnieks un BTFK latviešu delegācijas vadītājs T. Kronbergs nokļuvis uz ļoti bīstama un slidena ceļa. Apgalvojums, ka BATUN ierosmē organizētā demonstrācija pie Anglijas tirdzniecības pārstāvības Toronto bijusi nepārdomāta rīcība un parādījusi tikai mūsu vājumu, ir neatbildīga rīcība un neglīta citu veiktā darba nonicināšana. Nav arī zināms, ka baltiešiem būtu profesionāli demonstrētāji, bet mums gan ir cilvēki, kas nacionālās pārliecības dēļ nekaunās ar plakātiem rokās modināt sabiedrības interesi par Baltijas tautām nodarītajām pārestībām. Protams, demonstrācijas būtu vēl iespaidīgākas, ja tajās piedalītos visi 30.000 baltiešu, tāpat, ja visi rakstītu lasītāju vēstules kanadiešu laikrakstiem, apmeklētu 14. jūnija sēru sarīkojumus, materiāli un morāli atbalstītu nacionālos pasākumus u.t.t. Bet, tāpat kā T. Kronbergs, tā arī visi pārējie zinām, ka tas nav iespējams.

Ja parastā mēraukla sabiedriskās domas pētīšanai, ar kuŗu nopietni rēķinās arī valdības iestādes, ir, ka zināmā jautājumā aiz katriem 100 aktīvajiem seko ap 100 reiz vairāk neaktīvo, tad to pašu varam attiecināt arī uz demonstrācijām, varbūt vienīgi koeficientu proporcionāli samazinot. Katrā gadījumā arī starp baltiešiem nacionāli kautrīgo ir vairāk nekā aktīvo; par dziju nožēlu ne tikai demonstrācijās vien.

Lai gūtu panākumus ciņā pret komūnismu un Latvijas brīvības darbā, mums jāizmanto visi iespējamie sakari ar valdības iestādēm, politiskajām partijām un visiem sabiedriskajiem pasākumiem. Tādēļ iesniegumi, lasītāju vēstules laikrakstiem un arī demonstrācijas kalpo mūsu nacionālajiem mērķiem. Tiem nekalpo vienīgi T. Kronberga nicinošie apgalvojumi. Tādēļ viņa atzinums, ka ir nevietā savu enerģiju izlietot ciņā pret draugiem, visvairāk attiecināms uz pašu T. Kronbergu.

J. T., Toronto

Redakcijas piezīme: Tā kā nepastāv nekādu šaubu par to, ka mūsu laikraksta ziņa par BTFK sēdi, kuŗa izraisīja domu izmaiņu starp BTFK latviešu delegācijas vadītāju un oponentiem, bijusi pareiza, tad tālāka pakavēšanās pie dažādiem blakus jautājumiem un personīgām lietām ir nenozīmīga. Tādēļ tālāku polemiku šai jautājumā izbeidzam, it sevišķi ievērojot faktu, ka BT *FK latviešu delegācijas vadītājs* T. Kronbergs arī no savas puses rakstveida debates izbeidz. Redakcija ievietos vienīgi vēl O. Ieviņa tiešu atbildi uz La 55. numurā publicēto T. Kronberga vēstuli, ja viņš tādu vēlētos dot, bet līdz lasītājus savus ieskatus redakcijai vairs neiesūtīt.

LATVIJA

SESTDIENA, 1967. G. 15. JŪLIJS

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Vimbela, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 366—3329;

Ziņotāju redaktors — Rūdolfs Norītis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—3076;

Ārlietu redaktors — Ints Poduiets, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6033;

Sporta redaktors — Valdis Teteris, 17 Chester Hill Rd., Toronto 6, Ont., tālr. 463—4226.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlāšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai inicialiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ieskats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

LASĪTĀJU VĒSTULES

TIKAI PIRMS PUSGADA

Atbildot LKIA valdei ASV (lasītāju vēstulēs LA 1. jūlija numurā), it kā mans „Brāļu kapu" uzņēmums LA 21. jūnija numurā bijis divus gadus vecs, patiesības labā gribu norādīt, ka uzņēmumu esmu izdarījis personīgi 1966. gada rudenī, tādēļ tas ir tikai pusgadu vecs.

LKIA valdes ASV paskaidrojuma raksts ir ļoti pretrunīgs, jo vienā vietā runā par kaŗavīriem, kuŗu pēdējai atdusas vietai domāti Brāļu kapi, citā, ka kapi domāti visiem trimdiniekiem, kas sevi uzskata (?!) par Latvijas brīvības cīnītājiem.

Brāļu kapi mums ir simbols, kas palika mūsu dzimtenē kā mūsu Latvijas neatkarības cīnītāju pēdējā dusas vieta. Tādēļ būtu bēdīgi, ja šo svēto vietu un vārdu vēlētos atveidot un lieki lietot trimdā, kaut kur nomaļus esošos Katskilu kalnos (kur par naudu varētu nopirkt katrs sev kapa vietu, tā vienam otram tikai pēc nāves kļūstot par brīvības cīnītāju), pie tam vēl prasot no visas latviešu sabiedrības 50.000 dol.! Kaŗa invalīds

☆

UZ SLIDENA CEĻA

Ar savu atbildi O. Ieviņam LA 12. jūlija numura lasītāju vēstulēs LNAK valdes priekšsēža vietnieks un BTFK latviešu delegācijas vadītājs T. Kronbergs nokļuvis uz ļoti bīstama un slidena ceļa. Apgalvojums, ka BATUN ierosmē organizētā demonstrācija pie Anglijas tirdzniecības pārstāvības Toronto bijusi nepārdomāta rīcība un parādījusi tikai mūsu vājumu, ir neatbildīga rīcība un neglīta citu veiktā darba nonicināšana. Nav arī zināms, ka baltiešiem būtu profesionāli demonstrētāji, bet mums gan ir cilvēki, kas nacionālās pārliecības dēļ nekaunās ar plakātiem rokās modināt sabiedrības interesi par Baltijas tautām nodarītajām pārestībām. Protams, demonstrācijas būtu vēl iespaidīgākas, ja tajās piedalītos visi 30.000 baltiešu, tāpat, ja visi rakstītu lasītāju vēstules kanadiešu laikrakstiem, apmeklētu 14. jūnija sēru sarīkojumus, materiāli un morāli atbalstītu nacionālos pasākumus u.t.t. Bet, tāpat kā T. Kronbergs, tā arī visi pārējie zinām, ka tas nav iespējams.

Ja parastā mēraukla sabiedriskās domas pētīšanai, ar kuŗu nopietni rēķinās arī valdības iestādes, ir, ka zināmā jautājumā aiz katriem 100 aktīvajiem seko ap 100 reiz vairāk neaktīvo, tad to pašu varam attiecināt arī uz demonstrācijām, varbūt vienīgi koeficientu proporcionāli samazinot. Katrā gadījumā arī starp baltiešiem nacionāli kautrīgo ir vairāk nekā aktīvo; par dziju nožēlu ne tikai demonstrācijās vien.

Lai gūtu panākumus ciņā pret komūnismu un Latvijas brīvības darbā, mums jāizmanto visi iespējamie sakari ar valdības iestādēm, politiskajām partijām un visiem sabiedriskajiem pasākumiem. Tādēļ iesniegumi, lasītāju vēstules laikrakstiem un arī demonstrācijas kalpo mūsu nacionālajiem mērķiem. Tiem nekalpo vienīgi T. Kronberga nicinošie apgalvojumi. Tādēļ viņa atzinums, ka ir nevietā savu enerģiju izlietot ciņā pret draugiem, visvairāk attiecināms uz pašu T. Kronbergu.

J. T., Toronto

Redakcijas piezīme: Tā kā nepastāv nekādu šaubu par to, ka mūsu laikraksta ziņa par BTFK sēdi, kuŗa izraisīja domu izmaiņu starp BTFK latviešu delegācijas vadītāju un oponentiem, bijusi pareiza, tad tālāka pakavēšanās pie dažādiem blakus jautājumiem un personīgām lietām ir nenozīmīga. Tādēļ tālāku polemiku šai jautājumā izbeidzam, it sevišķi ievērojot faktu, ka BT *FK latviešu delegācijas vadītājs* T. Kronbergs arī no savas puses rakstveida debates izbeidz. Redakcija ievietos vienīgi vēl O. Ieviņa tiešu atbildi uz La 55. numurā publicēto T. Kronberga vēstuli, ja viņš tādu vēlētos dot, bet līdz lasītājus savus ieskatus redakcijai vairs neiesūtīt.

Apmeklējiet DV grāmatnīcu!

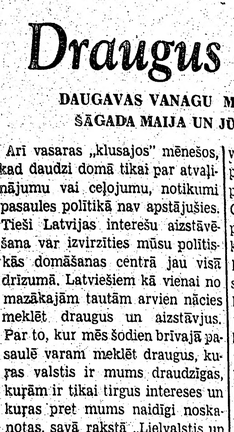

Ilga Brigita Denca beigusi Toronto universitātes zobārstniecības fakultāti ar Doctor of Dental Surgery gradu. Viņa pieder pie studenšu korporācijas Imeria saimes.

BENITA SILGALE

TĀ VISS SĀKĀS

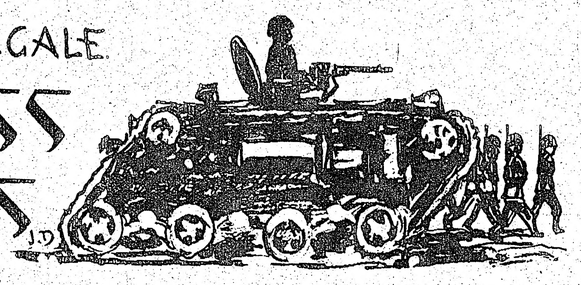

(7. turpinājums)

Tā izraudzīja par savu mājvietu neatkarīgās Latvijas iekšlietu ministrijas namu Brīvības un Stabu ielu stūrī. Nams bija sešu stāvu, liels un plašs, un to viegli varēja tik pamatīgi noslēgt un norobežot no blakus namiem, ka pat pele nevarēja nepamanīta no tā izbēgt. Zem nama atradās dziļi un plaši pagrabi.

Čekas vīri ļūlīt aptvēra, kādai vajadzībai šie pagrabi vislabāk izmantojami. Tos vajadzēja tikai nedaudz pārkārtot un citādi piemērot čekas prasībām.

Tādēļ bez kavēšanās izsauca no Maskavas īpašus speciālistus, kas pārbūvi ņēma savās rokās. Tie bija drūmi vīri lielām un platām bārdām kā maizes lāpstām, pāri biksēm izlaistiem un ar aukliņu sajoztiem sarkaniem krekliem mugurā un lūku vīzēm kājās.

Tikko atbraukuši, tie ļūlīt stājās darbā, jauca javu, cilāja ķieģeļus un mūrēja jaunā čekas nama pagraba logus ciet.

Latviešu cilvēki, gaŗām iedami, brīnījās:

„Kas tad nu pēkšņi?"

Bet bārdaiņi strādāja savu darbu klusi un mēmi it kā sevī iegrimuši un apkārt esošo neredzēdami. Uzrunāti, viņi neatsaucās; veicāti — neatbildēja.

Katram cilvēkam ir tieksme apstāties un pavērot, ja notiek kaut kas neparasts. Arī latviešu cilvēki apstājās un vēroja, ko bārdaiņi dara un kas no viņu darba īsti iznāks. Bet tad, it kā kāds būtu pačukstējis, viņi saprata:

„Cietumu taisa . . . Čekas cietumu . . ."

Un vērotājus ļūlīt māca bažu pilns jautājums: „Kuŗš no latviešu tautas pirmais tur iekļūs?..."

Kāds šo jautājumu izteica skaļi.

Visi, kas bija apstājušies un vēroja notiekošo vai tieši grasījās apstāties, pēkšņi sadrebinājās, bikli un nedroši raudzījās viens otrā, it kā meklēdami to, kas jautājumu izteicis. Taču pārdrošais neatradās. Varbūt tas bija jau aizgājis. Bet iespējams, ka neviens to arī nebija teicis, ka bija tikai ieskanējusies vērotāju pašu iekšējā balss, kas brīdināja, kādēļ šķita, ka kāds runājis. Vērotāju ķermeņiem pārskrēja neomulīgas trīsas, visi pēkšņi zaudēja patiku noskatīties bārdaiņu darbā un pasteidzināja soļus, lai ātrāk aizkļūtu no šīs vietas, kas nekā laba nesolīja.

Brīdinātāja balss nebija melojusi: bārdaiņi no bijušās ministrijas ēkas patiešām izveidoja cietumu, daudz baigāku par visiem citiem.

Tikai vēlāk, kad pēc viena gada komūnistus no Latvijas padzina un čekas pagrabus atvēra, pilnībā atklājās, kādu drausmīgu cietumu Maskavas bārdaiņi bija izbūvējuši.

Čekas pamatdoma, liekot bārdainajiem speciālistiem šo šausmu vietu izbūvēt, acīm redzot, bija nolūks katram čekas gūsteknim iedvest sajūtu, ka, nokļūstot šai pazemē, jau it kā atrodas viņpus dzīvības robežas.

Šaurs un zems gaitenis kā kurmja ala aizstiepās pa pašu pagraba vidu visā ēkas gaŗumā. Gaitenim abās pusēs atradās čekas gūstekņu kameras. Tās nebija daudz lielākas par prāvu skapi, tajās cilvēks varēja tikai stāvēt vai, pierāvis sev ceļus cieši klāt, kaut kā tupēt. Atgulties nebija iespējams nevienam pieaugušam cilvēkam, kaut tas būtu vismazākā auguma. Lielāka un plecīgāka auguma cilvēks šajās kamerās pat lāga pagrozīties nevarēja, neatduroties ar vienu plecu vienā un ar otru pretējā sienā. Kamerās neielauzās pat mazākais gaismas stariņš. Cauri biezajiem mūŗiem neiespiedās pat niecīgākā skaņa no ārpasaules. Gaiss kamerās bija piesmacis un smags. Padomju cietumos parastā „paraška" — netīrs spainis, kuŗā ieslodzītajam nokārtot dabiskās vajadzības, kameras gaisu padarīja pavisam neciešamu. Bet atsvaidzināt to nebija nekādas iespējas, jo Maskavas speciālistu plāni neparedzēja ventilācijas.

Tā kā čekas kamerās nebija nekā tāda, kur gūsteknim apsēsties vai atgulties, nebija pat galdiņa, pie kuŗa ieturēt plāno azaidu, paši krievi šīs kameras ļoti pamatoti apzīmēja par „sobačņikiem", t. i. suņu būdām.

Tālāk un dziļāk čekas pagrabā bija atstātas dažas lielākas telpas, kuŗas atgādināja viduslaiku inkvizīcijas iekārtojumus. Tās bija paredzētas gūstekņu pratināšanai.

Virs „suņu būdām" atradās t.s. nāves garāža.

Tā bija liela telpa un aizņēma gandrīz visu čekas lielās ēkas viena spārna apakšējo stāvu. Visi logi arī tajā bija aizmūrēti, lai neviena ziņkārīga acs no ārienes nespētu ieskatīties. Lielas, platas un smagas durvis no šīs telpas pavēra ceļu tieši uz pagalmu. Sienu, kas atradās tuvāk durvīm, no grīdas līdz pat griestiem klāja bieza melnas un elastīgas gumijas plāksne, lai acīm apslēptu ložu skrambājumus apmetumā. Klonā, visgaŗām sienai, bija ierobota tāda kā noteka, pa kuŗu aiztecēt čekas upuŗu asinīm.

Pie šīs sienas, nostādīti ar seju pret to, no čekistu lodēm pakausī miruši daudzi latviešu patrioti, iepriekš izcietuši neiedomājamus pazemojumus un mocības čekas „suņu būdās" un pratināšanas kambaŗos.

Dziļāk nāves garāžā dienas pavadīja „Melnā atraitne" — īpaša automašīna gūstekņu pārvadāšanai. Tā izskatījās pēc melnas kastes uz riteņiem, bez logiem un bez gaisa. Gūstekņu rokas tajā pieslēdza pie griestiem. Straujākā braucienā un pagriezienos gūstekņiem bija tikpat kā neiespējami notūrēties kājās, tādēļ, pakārti pie griestiem pieslēgtajās rokās, tie svaidījās un mētājās uz visām pusēm it kā drausmīgā bezprāta dejā.

„Melnā atraitne" Rīgas ielās parādījās tikai nakts tumsā, kad tā izbrauca jaunu čekas gūstekņu medībās. Dienas gaismā tā nekad atklātībā nerādījās un slēpās „nāves garāžā", izņemot pavisam sevišķus un steidzīgus gadījumus.

10.

ČEKAS GŪSTĀ

Nav nemaz jābūt noziedzniekam, lai nokļūtu čekas gūstā. Neproletāriska izcelsme, agrākais sabiedriskais stāvoklis, kādreizējā sabiedriskā vai politiskā darbība, nepārbaudītas denunciācijas, negodīga personīga izrēķināšanās vai nedibinātas aizdomas komūnistu acīs ir pietiekoši iemesli jebkuŗa, pat vislojālākā padomju pilsoņa apcietināšanai un ieslodzīšanai čekas „suņu būdās".

(Turpinājuma sekos)

Draugus m

DAUGAVAS VANAGU MĒNESR
SĀGADA MAIJA UN JŪNIJA

Arī vasaras „klusajos" mēnešos, kad daudzi domā tikai par atvaļinājumu vai ceļojumu, notikumi pasaules politikā nav apstājušies. Tieši Latvijas interešu aizstāvēšana var izvirzīties mūsu politiskās domāšanas centrā jau visā drīzumā. Latviešiem kā vienai no mazākajām tautām arvien nācies meklēt draugus un aizstāvjus. Par to, kur mēs šodien brīvajā pasaulē varam meklēt draugus, kuŗas valstis ir mums draudzīgas, kuŗām ir tikai tirgus intereses un kuŗas pret mums naidīgi noskaņotas, savā rakstā „Lielvalstis un mēs" apskata Latvijas sūtniecības Londonā vadītājs T. V. Ozoliņš. Norādot uz pārmaiņām, kuŗas lielvalstu stāvoklī un attieksmēs vadījis otrs pasaules kaŗš, viņš pievēršas politikai un idejām, kuŗas īstenojuši pasaules varenie. Rakstā autors cita vidū norāda: „Sabiedrotie mums ir vajadzīgi, un tādus varam meklēt vienīgi patiesi lielo vidū. Tādu ir palicis maz, ideoloģiskajā ziņā tikai viens — ASV."

Rakstā par dzimtenes apmeklēšanu V. Janums iztirza un aprāda Latvijas okupantu nolūkus ar dzimtenes apmeklētājiem. Jau izpildot piesūtītos formulārus, trimdinieks sevi atzīst par Pad. savienības pilsoni. Drošības iestādes katru dzimtenes apmeklētāju iedala vienā no četrām grupām ar attiecigām priekšrocībām. Vairums dzimtenes apmeklētāju aizbrauc uz Latviju nesagatavojušies un tā kļūst par propagandas upuŗiem.

Plašā rakstā „Valodas kultūra" prof. L. Latkovskis apskata lat-

Ilga Brigita Denca beigusi Toronto universitātes zobārstniecības fakultāti ar Doctor of Dental Surgery gradu. Viņa pieder pie studenšu korporācijas Imeria saimes.

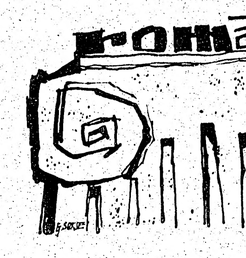

(37. turpinājums)

Dzērums pamazām sāka gaist, u saprast, kurp ormanis to atvedis klī viņš gribēja rauties atpakaļ, b ma dīvains nemiers: kāpēc gan n pat bija pazaudējis. Kas to zina, radās. Herta? Interesanti zināt, Herta. — Hehehe! Ko viņa dara? šķinājās. — Nāciet vien, kungs, dzēsit, ko Herta dara. Vēl neviens viņa savu darbu neprastu. Hehe!

**

Strauji pukstošu sirdi, bet šķie seju Ilga iegāja Aivaram pa prie istabiņā. Tā bija maza telpa, kuŗu krēsls, galds un grāmatu plaukt spuldze ar zaļo stikla kupolu ra puskrēslu.

— Nenoģērbsi mēteli? — Aivar pakāris uz durvīs iesistas naglas dusies uz dīvāna un klusēdama c Aivarā.

— Kāpēc tu mani šeit vedi? T sadzērusies un nesaprotu, kas ta

— Notiek? Kas tad notiek? — cis pie Ilgas un atpogāja tās mēt velc. Te ir silts.

— Nē. Es tūlīt iešu. — Ilga ti

ATVIJA

SESTDIENA, 1967. G. 15. JŪLIJS

Ā REDAKCIJA TORONTO.

ors — Alfrēds Vinčels, 508 Palmerston
Ont.; tālr. 531—4538;

ece — Silvija Ancāne, sasniedzama re-
—3239;

— Rūdolfs Norītis, 1749 Victoria Park
rborough, Ont.; tālr. 759—3076;

— Inta Podnieks, 26 Underhill Dr., Don
:47—6933;

Valdis Teteris, 17 Chester Hill Rd.,
. 463—4226.

AKCIJA EIROPĀ:

e, 44 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.

anuskriptus pēc vajadzības izmāt. Ne-
s neusglabā, bet uz vēlēšanos sūta at-
pastmarku (Kanadā) vai starptautiskais
zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem
izteiktās domas ir rakstītāja personīgs
ādījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50;
. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu
$16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.
: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā
$3.20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

VĒSTULES

onstrāciju bas pār- nepārdo- usi tikai dīga rī- ā darba āms, ka nāli de- gan ir pārliecī- akātiem as inte- nodarī- ms, de- spaidīgā- si 30.000 rakstītu šu laik- jūnija iāli un ālos pa- t kā T. rējie zi- ms.

abiedris- kuŗu no- as iestā- umā aiz seko ap tad to uz de- igi koe- nazinot. baltie- ir vai- ziņu no- trācijās

ņā pret privības visi ie- ības ie- artijām

at griestiem klāja bieza melnas un ijas plāksne, lai acīm apslēptu ložu s apmetumā. Klonā, visgaŗām sienai, tāda kā noteka, pa kuŗu aiztecēt asinīm.

s, nostādīti ar seju pret to, no čekis- ausī miruši daudzi latviešu patrioti, uši neiedomājamus pazemojumus un „suņu būdās" un pratināšanas kam-

s garāžā dienas pavadīja „Melnā at- ša automašīna güstekņu pārvadāša- ijās pēc melnas kastes uz riteņiem, bez gaisa. Güstekņu rokas tajā pie- estiem. Straujākā braucienā un pa- stekņiem bija tikpat kā neiespējami ās, tādēļ, pakārti pie griestiem pie- s, tie svaidījās un mētājās uz visām rausmīgā bezprāta dejā. ajtne" Rīgas ielās parādījās tikai lad tā izbrauca jaunu čekas güstek- Dienas gaismā tā nekad atklātībā slēpās „nāves garāžā", izņemot pavi- un steidzīgus gadījumus.

10.

ČEKAS GŪSTA

jābūt noziedzniekam, lai nokļūtu če- proletāriska izcelsme, agrākais sa- voklis, kādreizējā sabiedriskā vai po- a. nepārbaudītas denunciācijas, ne- ga izrēķināšanās vai nedibinātas aiz- stu acīs ir pietiekoši iemesli jebkuŗa, padomju pilsoņa apcietināšanai un ekas „suņu būdās".

(Turpinājums sekos)

Apmeklējiet DV grāmatnīcu!

Draugus meklējot

DAUGAVAS VANAGU MĒNEŠRAKSTS Nr. 113, ŠĀGADA MAIJA UN JŪNIJA BURTNICA

Arī vasaras „klusajos" mēnešos, kad daudzi domā tikai par atvaļinājumu vai ceļojumu, notikumi pasaules politikā nav apstājušies. Tieši Latvijas interešu aizstāvēšana var izvirzīties mūsu politiskās domāšanas centrā jau visā drīzumā. Latviešiem kā vienai no mazākajām tautām arvien nācies meklēt draugus un aizstāvjus. Par to, kur mēs šodien brīvajā pasaulē varam meklēt draugus, kuŗas valstis ir mums draudzīgas, kuŗām ir tikai tirgus intereses un kuŗas pret mums naidīgi noskaņotas, savā rakstā „Lielvalstis un mēs" apskata Latvijas sūtniecības Londonā vadītājs T. V. Ozoliņš. Norādot uz pārmaiņām, kuŗas lielvalstu stāvoklī un attieksmēs vadījis otrs pasaules karš, viņš pievēršas politikai un idejām, kuŗas īstenojuši pasaules varenie. Rakstā autors cita vidū norāda: „Sabiedrotie mums ir vajadzīgi, un tādus varam meklēt vienīgi patiesi lielo vidū. Tādu ir palicis maz, ideoloģiskajā ziņā tikai viens — ASV."

Rakstā par dzimtenes apmeklēšanu V. Janums iztirzā un aprāda Latvijas okupantu noļūkus ar dzimtenes apmeklētājiem. Jau izpildot piesūtītos formulārus, trimdinieks ļevi atzist par Pad. savienības pilsoni. Drošības iestādes katru dzimtenes apmeklētāju iedala vienā no četrām grupām ar attiecīgām priekšrocībām. Vairums dzimtenes apmeklētāju aizbrauc uz Latviju nesagatavojušies un tā kļūst par propagandas upuŗiem.

Plašā rakstā „Valodas kultūra" prof. L. Latkovskis apskata latviešu valodas jautājumus, tās pārveidošanos laika tecējumā un piesārņojumus trimdā. Seko E. Granta raksts par Em. Lazdiņas pārdzīvojumiem un pieredzi sakarā ar Tukuma sacelšanās dalībnieku nošaušanu 1907. gada sākumā. Em. Lazdiņa bijusi acu lieciniece nāves sodu izpildīšanā rītausmā Rīgas Matīsu kapu laukumā. Kādēļ atmiņu skicējumam, kuŗā attēloti patiesi notikumi, dots nosaukums „Nakts rēgi kapos"? A. Klīve gaŗākā rakstā pakavējas pie Latviešu zemnieku savienības 50 gadiem.

Strēlnieku lomu Latvijas atbrīvošanas cīņās raksturo strēlnieku veterāns O. E. rakstā „Latviešu strēlnieki nebija Latvijas valsts ienaidnieki". Latviešu karavīru cīņa pret komūnismu nav beigusies, mūsu jaunieši ASV militārajos spēkos ir vairākkārt parādījuši savas spējas. V. Zirnītis sniedz šo cīnītāju raksturojumu rakstiņā „Divas vēstules". Seko R. Čaka raksts par Amerikas latviešu plīdzības fondu un Dr. P. Jurēviča seksa literātūras analizējuma turpinājums „ Sarežģītais grāmatu lasīšanas paradums".

Literātūras un mākslas nodaļā ievietota Ed. Salnas novele „Dzeltenā šautriņa" un O. Cakara īsstāstes katru dzimtenes apmeklētāju iedala vienā no četrām grupām ar attiecīgām priekšrocībām. Vairums dzimtenes apmeklētāju aizbrauc uz Latviju nesagatavojušies un tā kļūst par propagandas upuŗiem.

Plašā rakstā „Valodas kultūra" prof. L. Latkovskis apskata latviešu valodas jautājumus, tās pārveidošanos laika tecējumā un piesārņojumus trimdā. Seko E. Granta raksts par Em. Lazdiņas pārdzīvojumiem un pieredzi sakarā ar Tukuma sacelšanās dalībnieku nošaušanu 1907. gada sākumā. Em. Lazdiņa bijusi acu lieciniece nāves sodu izpildīšanā rītausmā Rīgas Matīsu kapu laukumā. Kādēļ atmiņu skicējumam, kuŗā attēloti patiesi notikumi, dots nosaukums „Nakts rēgi kapos"? A. Klīve gaŗākā rakstā pakavējas pie Latviešu zemnieku savienības 50 gadiem.

Strēlnieku lomu Latvijas atbrīvošanas cīņās raksturo strēlnieku veterāns O. E. rakstā „Latviešu strēlnieki nebija Latvijas valsts ienaidnieki". Latviešu karavīru cīņa pret komūnismu nav beigusies, mūsu jaunieši ASV militārajos spēkos ir vairākkārt parādījuši savas spējas. V. Zirnītis sniedz šo cīnītāju raksturojumu rakstiņā „Divas vēstules". Seko R. Čaka raksts par Amerikas latviešu plīdzības fondu un Dr. P. Jurēviča seksa literātūras analizējuma turpinājums „ Sarežģītais grāmatu lasīšanas paradums".

Literātūras un mākslas nodaļā ievietota Ed. Salnas novele „Dzeltenā šautriņa" un O. Cakara īsstāstes katru dzimtenes apmeklētāju iedala vienā no četrām grupām ar attiecīgām priekšrocībām. Vairums dzimtenes apmeklētāju aizbrauc uz Latviju nesagatavojušies un tā kļūst par propagandas upuŗiem.

Plašā rakstā „Valodas kultūra" prof. L. Latkovskis apskata latviešu valodas jautājumus, tās pārveidošanos laika tecējumā un piesārņojumus trimdā. Seko E. Granta raksts par Em. Lazdiņas pārdzīvojumiem un pieredzi sakarā ar Tukuma sacelšanās dalībnieku nošaušanu 1907. gada sākumā. Em. Lazdiņa bijusi acu lieciniece nāves sodu izpildīšanā rītausmā Rīgas Matīsu kapu laukumā. Kādēļ atmiņu skicējumam, kuŗā attēloti patiesi notikumi, dots nosaukums „Nakts rēgi kapos"? A. Klīve gaŗākā rakstā pakavējas pie Latviešu zemnieku savienības 50 gadiem.

Strēlnieku lomu Latvijas atbrīvošanas cīņās raksturo strēlnieku veterāns O. E. rakstā „Latviešu strēlnieki nebija Latvijas valsts ienaidnieki". Latviešu karavīru cīņa pret komūnismu nav beigusies, mūsu jaunieši ASV militārajos spēkos ir vairākkārt parādījuši savas spējas. V. Zirnītis sniedz šo cīnītāju raksturojumu rakstiņā „Divas vēstules". Seko R. Čaka raksts par Amerikas latviešu plīdzības fondu un Dr. P. Jurēviča seksa literātūras analizējuma turpinājums „ Sarežģītais grāmatu lasīšanas paradums".

Literātūras un mākslas nodaļā ievietota Ed. Salnas novele „Dzeltenā šautriņa" un O. Cakara īsstāstes

Ilga Brigita Denca beigusi Toronto universitātes zobārstniecības fakultāti ar Doctor of Dental Surgery gradu. Viņa pieder pie studenšu korporācijas Imeria saimes.

E. Tālmane

VECĀ DZIESMA

Tu veco dziesmu dziedi velti,
Pēc pazaudētā velti sērojies.
No asrām vien ja tilti celti,
Tavs ceļš vēl ilgi tumsā ies.

Tu pelnus liesmās uzpūst cīnies,
Pēc vecās godības tev ilgo prāts,
Un izmisis tu vientuļš brīnies,
Ka mūžs tavs dubļos sabradāts.

Ar as'rām velti ilgas dzirdi,
Jo tu vēl nezini un nesajūt,
Cik klusēšana stipru dara sirdi
Un palīdz izturēt, kad dzīvot grūt. —

Dedz nakts pār dzelmi zvaigžņu liesmu,
Lai izdzītais redz tumsā tiltu celt,
Kad jaunais rīts ar veco dziesmu
No Daugavas iet spēku smelt.

Audzināšanai veltita dzīve

LITERĀTE UN GLEZNOTĀJA AIZSILA ZILĪTE 70-GADNIECE

Ir neapstrīdama patiesība, ka mūžīgi jauns nepaliks neviens, tāpat kā fakts, ka arī jaunie kļūst arvien vecāki un vecāki, kā jau tautas dziesmā teikts: „Pienāk manis vecumiņš negaidīts, necerēts..." Šie vārdi sakāmi arī par jaunatnes audzinātāju un literāti Aizsila Zilīti-Avotiņu, kuŗa 12. jūlijā pārkāpa 70. dzīvesgada slieksnim, atskatīdamās arī uz 50 audzinātājas darbam veltītiem gadiem.

Aizsila Zilītes šūpulis kārts vienā no vecākajām Kurzemes pilsētām — Aizputē. Viņas tēvs bija drēbnieks, apveltīts ar latvisku neatlaidību, labsirdīgs un liels grāmatu lasītājs. Pati gaviniece domā, ka rakstīšanas un labsirdīgas dāvināšanas patiku mantojusi no tēva, bet krāsu saskaņas izjūtu un mīlestību uz visu daiļo no mātes, kuŗa auda skaistas segas un galdautus. Vecāki, vērojot meitas alkas pēc zināšanām, nolēma viņu paskolot pilsētas skolās, kaut ģimenes ocīņa nebija nekāda lielā.

Ieguvusi skolotājas tiesības pie izglītības ministrijas, gaviniece uzsāka skolotājas gaitas Kurzemē — Nīcā, Vecpilī un Liepājā, šo darbu ne vien iemīlējot, bet neatlaidīgi cenšoties arvien vairāk papildināt savas zināšanas. Viņas interese sevišķi pievērsās kurlmēmajiem bērniem, tādēļ pabeidza attiecīgos audzinātāju kursus, iegūstot arī tiesības mācīt grūti audzināmos un atpalikušos bērnus. Tā, strādājot skolā par audzinātāju, viņa brīvajā laikā privāti mācija kurlmēmos bērnus, kas laukos auga bez skolas. „Šo grūto darbu neuzņēmos pelņas dēļ, bet vēlējos bērnus iemācīt sarunāties ar citiem," mēdza paskaidrot jaunā skolotāja. Savas zināšanas saskarē ar kurlmēmajiem viņa lika lietā arī Liepājas tiesā, uzņemoties tulces pienākumus.

Interesi par rakstniecību jubilāre guva no savas skolotājas — Frīča Brīvzemnieka māsas, rakstnieces Martas Degaines-Gruznas. Viņas pirmie literārie darbi ar dažādiem pseudonimiem publicēti 1923. gadā laikrakstā „Kurzemes Vārds", bet vēlāk arī citos periodikas izdevumos.

Apprecējusies ar mācītāju Avotiņu Aizsila Zilīte pārcēlās uz Rīgu, kur rēgulāra strādāšana skolās vairs neiznāca. Viņa pasniedza privātstundas skolēniem, lai palīdzētu tiem sekot mācībām skolā, bet vakaros apmeklēja Z. Mauriņas lekcijas, mācījās glezno šanu un sāka nopietnāk nodoties rakstniecībai.

Bēgļu gaitās pēc otra pasaules kara nonākot Vācijā, viņa rosīgi darbojās Pavija Gruznas nodibinātajā literārajā pulciņā, kuŗā bija arī Margarita Kovaļevska, Marta Degaine, Ella Andersone, Irma Grebzde u.c. Aizsila Zilīte Vācijas nometņu laikā bija arī viena no pirmajām, kas iestājās par latviešu skolu izveidošanu un skolotāju strādāšanu tajās bez atlīdzības. Drīz vien viņa priekšpusdienā strādāja bērnu dārzā, bet pēcpusdienā pamatskolā. „Visur man 'pielīp' bērni, visur esmu ar viņiem nodarbojusies. Kādēļ to nedarīt arī svešumā, kur

Aizsila Zilīte

valodā, ģeografijā un vēsturē, bet skola organizē arī Ģimenes dienas sarīkojumus un dažādus skolēnu uzvedumus ar Aizsila Zilītes sacerētajiem tekstiem, izpelnoties bērnu vecāku un sabiedrības atsaucību un atzinību.

Bez audzinātājas darba un literārās darbības jubilāre tagad labprāt nodarbojas ar puķu audzēšanu un gleznošanu. Viņa piedalījusies vairākās izstādēs, pārdevusi savas gleznas gan tautiešiem, gan vietējiem iedzīvotājiem, tāpat ziedojusi savus darbus līdzekļu sagādei labdarīgiem pasākumiem. Viena Aizsila Zilītes glezna rotā arī viesistabas sienu latviešu kaŗa invalidu atpūtas mītnē Bērzainē pie Freiburgas, Vācijā.

Aizsila Zilītes literārie darbi galvenokārt izkaisīti periodikā, bet pēdējos gados viņai iznākušas arī trīs grāmatas, protams, mazajiem lasītājiem domātas, kā gan citādi varētu būt, zinot, ka viņas sirds un darbīgās rokas vienmēr piederējušas bērniem: „Zilīte stāsta pasakas", „Miklas un pasakas" un „Trīs māsas'.

Kādā vēstulē sirdī arvien jaunā audzinātāja raksta: „Darbs ir mans dzīves prieks un jēga. Mīlestība un kalpošana citiem ir mans un mana vīra dzīves mērķis. Pašiem mums pietiek ar atmiņām. Mantas un naudas bagātības mums nav. Mūsu draugi ir grāmatas, gleznas un mūzika. Pateicos Dievam par spēku un sapratu. Tas ļāvis man kalpot savai tautai un tēvzemei. Ne man, bet Dievam lai ir slava!"

B. S.

Mazā teātŗa teicams sasniegums

ZIVERTA „ĀKSTA" IESTUDĒJUMS DZIESMU SVĒTKIEM SANFRANCISKO

Jau vairākus gadus Sanfrancisko latviešu Mazais teātris skatītājus iepriecinājis ar teicamām izrādēm. Teātŗa dvēsele ir režisors Laimonis Siliņš, kas jau agrā bērnībā sācis aktieŗa gaitas — vispirms Rīgas radiofona bērnu ansamblī, bēgļa gados Bavārijas nometņu teātŗos, bet tad amerikāņu teātrī, kuŗā pēdējo dažu gadu laikā kā aktieris un režisors piedalījies vairāk nekā 500 izrādēs.

Liels ieguvums Mazajam teātrim ir dzejnieks un aktieris Ivars Lindbergs, kas tieši paša izdevumā laidis klajā savu pirmo patstāvīgo dzejoļu krājumu „Starp atnākšanu un aiziešanu" (pasūtināms pie autora: 114 Miller Ave., Mill Valley, Calif. 94941, U.S.A.). Tāpat ieguvums ir komiķis Gunārs Grieze, kas darbošanos rampas gaismā pratis apvienot ar savu sporta mīlestību un sabiedriska darbinieka uzdevumiem.

Mazais teātris ar savām izrādēm skatītājiem sniedzis ne tikai atpūtu un baudu, bet arī vērtīgas un paliekamas atmiņas par teicamiem veikumiem, ansambli labi saprototies profesionālajiem aktieŗiem un skatuves entuziastiem. Ansamblis nav arī izvairījies sniegt tulkotas lugas, piemēram, Eliota „Šis nams ir pārdodams" u.c.

Nule aizvaditajiem ASV rietumkrasta 3. latviešu dziesmu svētkiem Sanfrancisko Mazais teātris bija iestudējis Mārtiņa Zīverta jaunības darbu, vēlāk mazliet pārstrādāto drāmu — „Āksts". Šīs lugas iestudēšanā viss ansamblis ielicis daudz pūļu. Jautājot, cik stundu un tikpat kā negulētu naksu šai darbā ieguldīts, atbildi nebija iespējams rast, jo neviens to nevarēja skaidri pateikt, izņemot, ka daudz gan. Sirdsdedze un laba griba tad nu arī vainagojās ar panākumiem.

Domājot par šo M. Zīverta 1937. gadā rakstīto drāmu, kuŗā attēlots kāds angļu drāmatiķa Viljama Šekspīra dzīves posms, nevilus jādomā arī par šodienu. Šekspīru savā laikā sarūgtināja un viņa darbu traucēja puritāņi, kas teātri atzina par velna iestādījumu. Šodien latviešu teātrinieku darbam sprunguļus ceļā met viena otra „autoritāte" tepat ziemeļkrastā. Žēl, ka tā.

Dziesmu svētku izrādei domāto drāmu bija sagatavojis un režiju vadīja Laimonis Siliņš, kas pats tēloja arī Džiga lomu, šo galma nerru, kas spēja skatītājus reizē smīdināt un skumdināt. Viljamu Šekspīru — lielo sapņotāju, kuŗam dzīve ir sapnis un sapnis dzīve, tēloja Ivars Lindbergs, būdams atturīgs, bet dziļš savā tēlā un pārdzīvojumos. Impozants bija Gunārs Grieze Falstafa lomā: katrs vārds un kustība bija teicami izdomāta. Arī Brigita Siliņa Henrija Kendela tēlā sniedza labāko. Mazāk apmierināja I. Pampe kā Mērija Fitone. Viņai pietrūka veiksmes un dzīvīguma. Ar savām mazākajām lomām vairāk vai mazāk sekmīgi galā tika Dainis Turaids (Klaidonis), Valdis Švāns, Aivars Savelis, A. Ramāns un Ed. Dūcis.

Atzinība pienākas arī pārējiem iestudējuma dalībniekiem, sevišķi Hildai Bērziņai ar palīdzēm par skaistajiem deju iestudējumiem un O. Bērziņai ar palīdzēm par krāšņajiem tērpiem. Gleznotājs R. Staprāns bija gādājis par vienkāršu, bet īsti „šekspīrisku" skatuves dekorējumu. Paldies jāteic arī apgaismotājiem un skaņu meistariem.

Būtu jauki, ja Mazais teātris ar šo Zīverta „Āksta" iestudējumu rastu iespēju viesoties arī citos latviešu centros. Protams, vēl jau viss nav bez trūkumiem, un to novēršanai būs nepieciešams liels darbs, bet galvenais un izšķirīgais ir fakts, ka ansamblis pulcina trimdā uzaugušos jauniešus — teātŗa entuziastus. Tam vien ir liela nozīme, jo ieinteresējot jauno audzi skatuves darbā, to būs vieglāk paturēt arī latviešu kopumā.

Z. Ritmanis

ROMĀNS PAINDORĀ

ARTURS VOĪTKUS

(37. turpinājums)

Dzērums pamazām sāka gaist, un Rudolfs sāka saprast, kurp ormanis to atvedis. Pirmajā mirklī viņš gribēja rauties atpakaļ, bet tad to pārņēma dīvains nemiers: kāpēc gan ne? Ilgu viņš tikpat bija pazaudējis. Kas to zina, kur tā tagad atradās. Herta? Interesanti zināt, kāda izskatījās Herta. — Hehehe! Ko viņa dara? — Kažus iekrekšķinājās. — Nāciet vien, kungs, līdz. Tad jau redzēsit, ko Herta dara. Vēl neviens nav žēlojies, ka viņa savu darbu neprastu. Hehehe . . .

* * *

Strauji pukstošu sirdi, bet šķietami vienaldzīgu seju Ilga iegāja Aivaram pa priekšu tā studenta istabiņā. Tā bija maza telpa, kuŗu greznoja dīvāns, krēsls, galds un grāmatu plaukts. Rakstāmgalda spuldze ar zaļo stiklu kupolu radīja telpā maigu puskrēslu.

— Nenoģērbsi mēteli? — Aivars jautāja, savējo pakāris uz durvīs iesistas naglas. Ilga bija apsēdusies uz dīvāna un klusēdama caur pieri skatījās Aivarā.

— Kāpēc tu mani šeit vedi? Tu domā, ka esmu sadzērusies un nesaprotu, kas tagad notiek?

— Notiek? Kas tad notiek? — Aivars bija pienācis pie Ilgas un atpogāja tās mēteli. — Labāk novelc. Te ir silts.

— Nē. Es tūlīt iešu. — Ilga tinās ciešāk. — Es tikai gribēju redzēt, vai tas tiesa, ko par tevi saka.

— Ko tad par mani saka?

— Ka tu nepalaižot gaŗām nevienas izdevības.

— Kādu izdevību?

— Viss nav jānosauc vārdā. Tu labi zini, par ko es runāju. Un liekas — tas ir taisnība.

— Un tu tikai tāpēc nāci man līdz? Tikai, lai to noskaidrotu?

Viņam pamazām bija izdevies pārvarēt Ilgas pretestību un atpogāt nedaudzās mēteļa pogas.

— Nē. Bija vēl viens iemesls — lai atbrīvotos no Rudolfa.

Rūpīgi mēteli pār krēsla atzveltni pārlicis, Aivars apsēdās Ilgai blakus. Viņa pavirzījās mazliet sāņus.

Aivars iesmējās.

— Nebīsties. Mana slava, par ko tu nupat runāji, ir mazliet pārspīlēta.

— Tikai mazliet?

Aivara delna viegli pārslidēja Ilgas matiem. Viņa juta glāstu un sarāvās.

— Es jau teicu: nebīsties. Bet es tevi aizvedu sāņus no citiem tikai tāpēc, ka gribēju tevi apskatīt tuvumā. Tava slava arī nav bez pipariem. Katrai meitenei neizdodas izputināt cienījama vīra karjēru.

— Tā nebija mana vaina.

— Es zinu, es zinu! Bet kad es šovakar redzēju, kā tu rīkojies ar savu radinieku, mani sāka vajāt aizdomas, vai tikai tā versija, ko Švāns stāsta, nav patiesa.

— Un tad?

— Un tad man jāsaka: tu esi velnēns, kas pelnījis tādu kāvienu kā neviens.

Ilga neatbildēja.

— Nu? — Aivars mazliet paliecās uz priekšu un paskatījās meitenes sejā. — Man taisnība?

— Es Rudolfam nekā nedarīju.

— Nē. Tikai gādāji, lai viņš apdzeŗas un tiek aizsūtīts mājās. Un lai paraksta lēsi.

— Jums taču vajadzēja filistra, kas samaksā! Cita iemesla dēļ jau tu mūs pie sava galda neaicināji!

— Varētu būt arī cits iemesls.

— Kāds?

— Tu.

Ilga piecēlās.

— Ved mani mājās. Mīlas zvēresti man nepatīk.

— Tie ir meli. Bez tam es tev neesmu zvērējis mīlestību — tikai teicu, ka gribēju, lai tu būtu pie mūsu galda. Tam ar mīlestību nav nekāda sakara.

Ilga iekoda lūpā. Kā gan tā varēja pārsteigties!

— Jā? Tad jau labi. Padod man mēteli.

* * *

Dažreiz pat pulksteņus saskaņojuši cilvēki, no divi dažādām vietām un darīšanām nākdami, nevar ierasties noliktajā vietā tik vienlaicīgi, kā šoreiz pie Ekertu nama piebrauca divi ormaņi. No viena izkāpa Rudolfs, no otra — Ilga.

— Skaties, tas tikai tagad ierodas! — Ilga, tēvoci ieraudzījusi, rāvās atpakaļ, bet tad apdomājās un, iekāms Aivars paguva atbildēt, pamāja tam ar roku atvadās sveicienu un piesteidzās pie Rudolfa.

Rudolfs bija pārsteigts.

— Kur . . . kur tu tik vēlu?

— Un tu?

— Es — ē . . . Mazliet izklaidējos . . . un pabraukājos, — Ekerts saslējās, bet skatījās Ilgai gaŗām. Pēkšņi viņam ienāca prātā gudra doma: — Gaidiju tevi. Uz stūŗa, ormanī. Was wuerde die Tante sagen, ja mēs nepārrastos reizē? Ja es tevi būtu — ē — pametis?!

— Un tu visu laiku sali ormanī?

— Mmm . . . ē . . . protams. Ko citu?

— Nabaga onkulītis! — Ilga paķēra tēvoci zem rokas un veda namā. — Dod atslēgu.

Bet to viņa bija ievērojusi, ka ormanim, kuŗā tie pie Alhambras Ekertu iesēdināja, bija gaŗa, sirma, piesarmojusi bārda; šim, turpretim, bārdas nebija. Lai kur Ekerts bija uzturējies, pie stūŗa uz Ilgu gaidījis viņš nebija.

* * *

Viņi atkal ēda pusdienas konventa dzīvoklī, un Brunis Leide redzēja, ka Uldis grib kaut ko stāstīt, bet nezina, kā iesākt. Beidzot Brunis nolēma palīdzēt:

— Plāj nu laukā, kas tev uz sirds. Esi samīlējies vai sakāvies?

Uldis izbrīnījies paskatījās krāsu tēvā.

— Kā tu to jau zini? Tas jau tikai . . . vakar vakarā! Un neviena klāt nebija!

— Tātad sakāvies. Ar ko?

— Ar Gunaru Vitmani. Fraternitas Mitaviensis.

— Tā, tā. Zini, kas tagad notiks?

— Menzūra.

— Un izstumšana. Tu labi sāc.

— Es citādi nevarēju. Viņš apvainoja . . . — Uldis apklusa.

— Ko apvainoja? Tautu, valsti, konventu? Runā!

— Manu meiteni . . . Esot kopā bijuši Alhambrā . . . Viņš, Aivars Avots, Māris un vēl citi, un tad ieradusies Ilga Rūsiņa ar savu onkuli . . . Un tad viņš atkal izteica tādas aizdomas par Ilgu, ka es citādi nevarēju . . . Tu esi ievērojis Vitmaņa pārgudro, pašapmierināto ģīmi? Tai brīdī tas prasīt prasījās.

(Turpinājums sekos)

Uzziedējusi piecpadsmitā vasara

ARNOLDA LŪSA ATMIŅAS UN PĀRDOMAS PAR SAULAINI

Laiks aizskrējis ātri — kā straujās Notavasagas upes ūdeņi. Un Saulainē jau uzziedējusi piecpadsmitā vasara. To atceroties, domas tiecas atpakaļ pagātnē, lai salīdzinātu, vērotu un jautātu: kā bija toreiz un kā ir tagad?

Toreiz, kad Toronto Sv. Jāņa draudze nolēma pirkt Saulaini, latviešiem brīvajā pasaulē vēl nebija neviena cita līdzīga īpašuma. Dažās vietās, ieskaitot Toronto, bija gan organizētas nometnes latviešu bērniem, bet savu īpašumu šādām vajadzībām neviena cita latviešu draudze vēl nebija iepirkusi. Saulaine tādēļ bija pirmais mēģinājums iegūt kādu vietu, kura, vismaz mūsu iztēlē, būtu mūsu mazā Latvija.

Un par tādu mazu Latviju Saulaine tiešām arī kļuva. Tur latvietis satikās ar latvieti. Tur simtiem latviešu bērnu atrada, varbūt, vienīgo iespēju tikties ar citiem latviešu bērniem, veidojoties apziņai, ka tie pieder tautai, ne tikai svešumā izmestiem bēgļiem, kuriem vairs nav dzimtenes.

Daudzi, kas Saulainē sāka savas nometņotāju gaitas kā bērni, tagad jau izgājuši „lielajā dzīvē", sen jau beiguši skolas un augstākās mācības iestādes, kļuvuši par mūsu sabiedriskās un kultūrālās dzīves līdzgaitniekiem un līdzveidotājiem.

Bet atmiņā nāk vārdi, kuŗus, no Eiropas atbraukusi, teica kāda jauna skolotāja, kas pirmajās Saulaines vasarās arī bija nometņotāju vidū. „Jau otrā dienā, tikko nomazgājusi ceļa putekļus, viena pati aizbraucu uz Saulaini," viņa teica. „Tur ilgi staigāju gar upes krastu, vērodama un atcerēdamās... Un cita pēc citas, kā baltas puķes, atmiņā atplauka bijušās dienas, kādreizējo draugu sejas, pusaudzes gadu prieki un bēdas. Tas ir dīvaini, bet vienmēr, kad atceros Kanadu, atceros arī Saulaini."

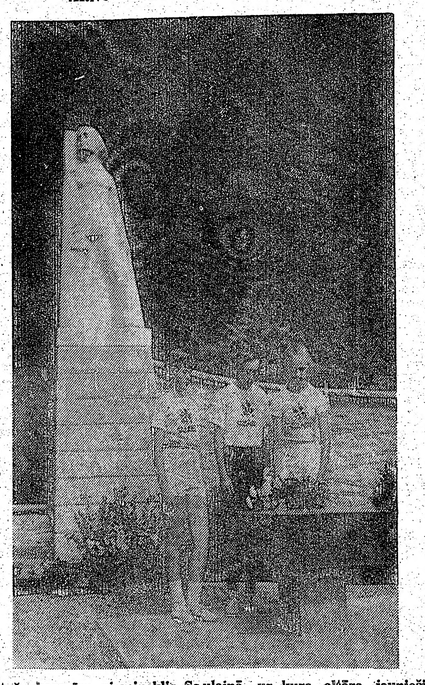

Kritušo karavīru piemineklis Saulainē, uz kuŗa altāŗa jaunieši svinīgos gadījumos nometnes laikā vienmēr noliek ziedus.

Foto: JAK

Tiešām, kas būtu noticis, ja latviešu bērniem nebūtu latviešu bērnu vasaras nometņu? Vai iela vasaras svelmainajās dienās daudziem nebūtu iemācījusi ielas „tikumus"? Vai daudzi nebūtu palikuši bez saules un bez prieka? Mēs paši, laikam, nemaz nemākam īsteni novērtēt tos ieguvumus, kādus mums devušas un dod šīs latviešu bērnu vasaras nometnes. To labāk par mums pašiem atskārst svešinieks. Tā pirms dažiem gadiem kāds rekotnē šī vieta varētu tot iespēju arī citiem pasākumiem, piemēram, nelielas latviešu kolonijas, varbūt pat veco laužu mītnes izveidošanai. Tagad Saulainē jau uzbūvētas desmitiem glītas ēkas; dažas no tām piemērotas arī ziemas dzīvei. Pērn atradās arī pirmie „„ārziemotāji", un tā kā pavasarī tos redzējām vel dzīvākus un itin priecīgus, tad jādomā, ka arī ziemā Saulaine ir skaista un apdzīvojama. Liekas, ka tad, kad oūs pabeigta lielā parka izbūve Saulaines kaimiņos, apkārtnes skaistums saistīs vēl daudzus citus apmeklētājus, kaut arī mūs no tiem norobežos augsta sēta, lai neviens, kas nerunā latviešu mēlē, mūs netraucētu.

☆

Viss, kas Saulanē uzcelts un izveidots, patiesībā ir tikai nedaudzu cilvēku roku darbs. Varētu sacīt, ka to skaits visu 15 gadu aprisē sniegsies tikai pāris desmitos.

Šiem cilvēkiem, Saulaines pārvaldes locekļiem un nedaudzajiem viņu atrastajiem talciniekiem, pienākas vislielākā pateicība par sabiedrības labā veikto darbu. Šī raksta autors vislabāk zina, cik daudz laika upurējuši daži Saulaines pārvaldes locekļi, kas pēc grūta dienas darba, jau vakaram krēslojot, no Toronto mērojuši 60 jūdžu līdz Saulainei, lai kaut ko salabotu, kaut ko pastrādātu, kaut ko nokārtotu. Bet to viņi ir darījuši, lai Saulaine būtu daļa no Latvijas. Un — lai latviešu bērniem būtu saulaina vasara.

☆

Par daļu no Latvijas Saulaine kļuvusi arī citā nozīmē. Pārdesmit bijušo karavīru Saulainē uzcēluši pieminekli saviem kritušajiem cīņas biedriem, kāda latviešiem nav nekur citur brīvajā pasaulē.

Šī pieminekļa dēļ vien katram latvietim kādreiz vajadzētu iegriezties Saulainē, kaut arī tā nav viņa draudzes īpašums. Mūsu latviešu skolas šī pieminekļa altāŗa priekšā varētu kādreiz nolikt pateicības ziedu tiem, kas gājuši nāvē, lai tauta dzīvotu.

Tā Saulaine kļuvusi ne vien par atpūtas vietu, bet arī par vietu, kur atrodas latviešu tautas svētnīca, celta varoņu piemiņai. Un — kam mīļa varoņu piemiņa, tas ceļu uz Saulaini atradīs. Nav jau pārāk tālu — tikai nepilnas 60 jūdzes no Toronto!

Arn. Lūsis

Ventas krasti un Pērses meitene

AKORDEONISTS HARIJS BIRKENS STĀSTA PAR SAVU SKAŅU PLATI

„Nē, viņa nav mājās; grūti arī pateikt, kur viņš pašreiz atrodas!" — tādu atbildi saklausīju divas reizes tālruņa klausulē, kad nedēļas nogalē biju ieradies Montrealā apskatīt pasaules izstādi un mēģināju satikt arī latviešu akordeonistu — šī instrumenta virtuozu un televizijas „zvaigzni" Hariju Birkenu. Taču, zvanot trešo reizi, laimējās: meklētais pašreiz atrodoties franču televizijas studijā, kur iespēlējot kādas topošas „pusstundas" raidījumu.

Sēdoš Montrealas pazemes dzelzceļā, lai ar to nobrauktu lielāko ceļa daļu uz sarunāto tikšanās vietu. Še jāpiezīmē, ka Montrealas pazemis ir ļoti ātrs, daudz ātrāks, daudz klusāks un apdarē izskatīgāks nekā Toronto latviešu lietotais, toties gandrīz neciešami karsts. Biju tikai 15 min. braucēju barā, bet, kad tiku laukā no vagona, tvārstiju gaisu kā sauszemē izmesta zivs. Krekls bija vārda tiešajā nozīmē pielipis pie muguras un krūtīm.

„Redzi, pašreiz Montrealā dzīve sit augstu vilni, kā jau pasaules izstādes laikā pienākas," sāk stāstīt H. Birkens, kad esmu beidzot viņu laimīgi saticis. „Raujamies uz visām pusēm! Jāspēlē dažādos sarīkojumos, starptautisku klubu un pat diplomātu vakaru programmās, bet tad atkal mēģinājumi... Viss tas kopā mani aizkavēja, taču iesāktais darbs latviešu dziesmu draugiem tagad tomēr paveikts."

Še jāpaskaidro, ka runa par Harija Birkena skaņu plati, kuŗu viņš ar savu mūzikas ansambli un dziedātājiem plānoja jau pirms gada, kad pēdējo reizi tikāmies Montrealas latviešu saldumu rūpnīcas Export Candy jaunceltnes atklāšanas svinībās. Jaunās plates ieskaņošanas darbs pabeigts nesen, bet pirmais gatavo skaņu plašu sūtījums no lielās Londonas Record firmas jau saņemts. Pagaidām plate gan vēl iegādājama tikai pie paša H. Birkena, bet drīz, kā populārais akordeonists paskaidro, tā būs pērkama arī veikalos un lielākajās latviešu grāmatnīcās.

Jaunā skaņu plate, kas saucas „Latvian Dance Party" un iedziedāta latviešu valodā, ir jauns papildinājums tai London Records uzsāktajai skaņu plašu serijai, kuŗā jau izdotas plates ar ungāru, poļu, čechu, ukraiņu un citu tautu vieglā un populārā rakstura dziesmām. Ieskaņojums ir ar ļoti tīru skaņu un labas kvalitātes, plate dabūjama kā mono, tā stereo izstrādājumā. To grezno jauks apvalks, kuŗam krāsu uzņēmumu devis pazīstamais Montrealas fotografs Reinhards Simanis. Plates cena ir 5.20 dol. Pagaidām tā pasūtināma pie Harija Birkena — 12365 Jasmin St., Montreal 9, Que.

Sajā H. Birkena platē iespēlētas un iedziedātas dziesmas, kas atsauc daudz romantisku atmiņu no kādreizējiem „labajiem laikiem". Tā vienā pusē ieskaņas „Sen tas bij pie Ventas ziedu laikā" un arī „Neaizmirstamais skūpsts" (šī dziesma man saglabājusies labā atmiņā no tā laika, kad griezu cilpas Esplanādes slidotavā Rīgā, bet skaļrunī skanēja „... kas reiz skūpstījis latviešu meiču..."), tāpat dziesmas „Atceries meitenīt", „Pērses meitene", „Lakatiņš zilais' un „Brūklenājs". Plates otrā puse savukārt satur „Bij Jāņu nakts", „Vēlreiz, draugs, nāksi tu", „Draugs nejautā", „Tur es dzēru", „Šķiršanās" u.c.

Kas ir šie „dziedošie draugi", kuŗi palīdzējuši plates izdevējam ar saviem dziesmu skandējumiem? Viņu vārdi plates apvalkā nav lasāmi. Man paskaidro, ka šoreiz, plati ieskaņojot, vadmotīvs un ieskats bijis, ka ne vienmēr jāizvēlas dziedātāji vai solisti ar labi skolotām balsīm. Ļoti labu kopiespaidu var gūt un melodiju dzirdēt no klusināta „aizmugures fona", kas ir bieži lietota technika modernos ieskaņojumos. Tā šoreiz vārds dots „tautas balsij" — dziesmu skandētājiem, kādi satiekas parastās mājas viesībās un priecīgi atceras kādreizējos laikus dziesmās, vienīgi meistarīgi spēlēta akordeona un citu mūzikas instrumentu pavadījumā.

Un kādas bija pirmās atsauksmes par jauno plati, kad, atgriezies Toronto, to nospēlēju saviem draugiem? „Ļoti skaisti, pašiem vairs nav jāpūlās un jādzied!" noteica viens. „Uzliec tik plati, tūlīt jautrs noskaņojums un omulība, kājas sāk cilāties taktī, jāceļas un jādejo!" atzina otrs.

— dotis

Akordeonists Harijs Birkens (fragments no viņa skaņu plates apvalka).

Lūdz atsaukties elektrības uzņēmuma „ĶEGUMS" bijušos darbiniekus.

Tuvākai informācijai zvanīt vakaros pēc plkst. 6. Telef. HO 6-0432.

LATVIEŠIEM BRĪVĪBĀ!

Vēsture liecina, ka visi iebrucēji Latvijā, par spīti to skaitliskajam pārspēkam un tieksmēm mūsu tautu iznīcināt, ir pazudināti un aprakti aizmirstībā. Pēdējais iebrucējs jau guļ Kremļa sētmalā un viņa celtais varmācības režīms grīļojas.

Ticēsim atkal taisnības uzvarai un stiprināsim pretkomūnistisko cīņu ar savu ziedojumu 14. jūnija akcijai.

Kanadas DV valdes aprūpes daļa

TORONTO ZIŅAS

◐ Nule Toronto nodibinājies latviešu katoļu jaunatnes pulciņš, kuŗa vadībā darbojas priekšsēde Dzintra Užule, sekretāre Līze Korolkeviča, kasieris Vilis Miklaševics un biedrzinis Eduards Batņa. Pulciņš jau izsūtījis apkārtrakstu, aicinot visus jauniešus 15. un 16. jūlijā ierasties Mezciema īpašajās jaunatnes dienās, kuŗas pulciņa ierosinājumā rīko Latviešu katoļu vienība. Tur paredzētajās pārrunās jaunais pulciņš cer izkristallizēt sev arī nosaukumu.

◐ Sidrabenes bērnu vasaras nometnē otrā darbības nedēļā nometņotāju skaits pieaudzis no 90 uz 141. Nometnes administrācijā un vadībā nodarbinātas 17 personas, cet virtuves un saimniecības darbos 10. Nometņotājiem katru nedēļu izrāda jaunatnei piemērotas kultūrfilmas, kuŗas var noskatīties arī visi Sidrabenes apmeklētāji. Mazajiem bērniem filmu izrādes notiek ceturtdienas, bet jauniešiem piektdienās. Piemerotos laika apstākļos sestdienās paredzēti ugunskura vakari ar priekšnesumiem. Pirmais notika 8. jūlijā, programmu vadot Kanadas latviešu skautu jendas priekšniekam E. Dāvidsonam. Interesanti un asprātīgi bija nometnes dalībnieku pašu sagatavotie priekšnesumi par tematu „Saule un mēness". Ugunskura programmā noskatījās ap 200 skatītāju, kas sevišķi priecājās par kopīgo saukļa saucienu „Brīvā dabā, saules gaismā, spēkus smejam, dziedam, smejam!" Nākošais nometnes ugunskurs notiks 15. jūlijā, un to vadīs skautu vadītājs Gunars Šubiņš no Kičeneras. Priekšnesumu temats būs „Ceļojums pa pasauli".

◐ Pēc ilgākas slimošanas un ārstēšanās Doktor's slimnīcā 10. jūlijā 70 gadu vecumā miris Kārlis Cēbers, pēc profesijas būvinženieris, kas Latvijā veicis dažādus atbildīgus uzdevumus ceļu departamentā. Arī pēc iecelošanas Kanadā viņš bija nodarbināts Ontario ceļu departamentā, galvenokārt pie tiltu būvēm. Nelaiķi 15. jūlijā pēdējā gaitā izvadīja māc. A. Čops uz Ziemeļjorkas kapu latviešu nodalījumu. Aizgājējs atstāj dzīvesbiedri Alīsi, kas iecienīta kā skolotāja gan sestdienas skolā, gan arī Sv. Andreja draudzes svētdienas skolā.

◐ Vispārējas latviešu jaunatnes dienas pašu jauniešu ierosinājumā 15. un 16. jūlijā rīko Latviešu katoju draudze savā laukų īpašumā Mežciemā. Dažādas sporta sacensības sāksies jau 15. jūlijā plkst. 2 pēcpusdienā, bet plkst. 7 vakarā paredzēts ugunskurs ar priekšnesumiem un sekojošu deju. Sporta sacensības, citas nodarbības un diskusijas turpināsies 16. jūlijā pēc kopīgām brokastīm, kas paredzētas plkst. 9 rītā. Sarīkojumā aicināti piedalīties visi jaunieši neatkarīgi no piederības kādai draudzei vai konfesijai. Par transporta un pārnakšņošanas iespējām interesenti lūgti sazināties ar jaunatnes dienu organizētāju Lidiju Pudāni (tālr. 769—4550).

◐ Sv. Jāņa draudzes lauku īpašuma Saulaines 15 gadu pastāvēšanas atceres sarīkojums notiek 15. un 16. jūlijā. Pirmajā dienā tas sāksies ar ugunskuru un priekšnesumiem plkst. 7.30 vakarā, sekos saviesīgs vakars ar deju. Otrā diena plkst. 11 sāksies ar archibīskapa A. Lūša vadītu dievkalpojumu pie Krituošo karavīru pieminekļa, bet plkst. 2 pēcpusdienā Saulaines pagalmā notiks jubilejas akts. Sliktos laika apstākļos tas risināsies vasaras nometnes ēkas lielajā zālē.

◐ TLMM kluba šaušanas sacīkstes lauku īpašumā Bērzainē notiks 29. jūlijā plkst. 10 rītā. Pēc sacīkstēm paredzēta uzvarētāju apbalvošana un saviesīgs vakars ar deju.

◐ Laikā no 5.—16. augustam Jorkas universitātē Toronto notiks plaša konference Ontario metropoles problēmu risināšanai. Paredzams, ka konferencē piedalīsies arī ap 250 delegātu no citām pilsētām. Piedalīties aicināti arī etniskās preses pārstāvji.

◐ Gadskārtējie bērnu svētki Sidrabenē šogad paredzēti 23. jūlijā, bet sporta svētki un vieglatlētikas sacīkstes 13. augustā.

◐ Vispusīgu informāciju par Toronto vēsturiskajām vietām, mūzejiem, parkiem un sabiedriskajiem pasākumiem, kas varētu interesēt kā tūristus, tā arī pašus torontiešus, sniedz žurnāls „Key to Toronto Magazine". To var pieprasīt izdevniecībā — 200 Davenport Rd., Toronto 5, tālr. 924—2166.

VINIPEGĀ

◐ Latviešu biedrības organizētais Jāņu vakars 23. jūnijā bija pulcinājis vairāk nekā 40 ligotāju, kuŗi pēdējo reizi līksmoja kopā ar E. un M. Tolku un sarīkojuma nobeigumā atvadījās no viņiem, jo tie pārceļas uz dzīvi Toronto. Vinipegā viņi nodzīvojuši 18 gadu un rosīgi piedalījušies vietējo latviešu sabiedriskajā dzīvē.

LIBĒRIJAS SŪTŅA DOMAS BALTIJAS VALSTU JAUTĀJUMĀ

(Pārnesums no 1. lpp.)

vismaz 4. komitejā, ir bijuši gadījumi, ka liecina ne tikai oficiālie valdības pārstāvji, bet arī atsevišķas personas. Piemēram, koloniju territorijās vairākas personas, kas ar laiku kļuva valstsvīri savā zemē, pirms tam bija liecinājuši Apvienotajās nācijās — kaut vai Olimpio no Togo. Ir bijuši arī liecinieki no Dienvidrodēzijas, tāpat Angolas, Mozambikas, portugaļu Gvinejas, dienvidrietumu Afrikas. Viņi stājušies Apvienoto nāciju priekšā sakarā ar situāciju, kāda pastāvēja šais territorijās."

Dr. Paegle: „Tātad, ja valdība apspiež kādu tautu, tad Apvienotajās nācijās ļauj tās locekļiem par to liecināt forumā kā atsevišķām personām?"

Sūtnis Bārnss: „Pagaidiet, tagad jūs sakāt — ja valdība apspiež... Tas izraisa vēl vienu jautājumu, jo iepriekšējie liecinieki, kas stājušies AN priekšā, visi lūguši pēc savas zemes neatkarības un apsūdzējuši pastāvošo valdību t.s. apartheida ieviešanā. Es teiktu, ka apartheids ir apspiešana; ja tā, tad varam lietot šos vārdus vienu otra vietā arī citā sakarībā. Tādēļ es teiktu, ka Apvienotajās nācijās var liecināt arī atseviški cilvēki, kas sūdzas par to, ka valdība viņus apspiež."

Dr. Paegle: „Vēl viena problēma rodas, kad vienai tautai piederīga valdība izmanto citas tautas izejvielas un darba spēku, piesavinoties ražojumus savam patēriņam. Vai jums liekas, ka katrai tautai ir tiesības baudīt sava darba auglus un ka tos nedrīkst izlietot citas tautas labā?"

Sūtnis Bārnss: „Katrā ziņā. Mana pārliecība ir, ka visiem ir tiesības baudīt saimniecisku labklājību un sociālu progresu, tādēļ, ja kāds domā, ka viņam dara pāri, tad viņam jābūt garantētai iespējai meklēt taisnību. Arī no savas valdības, bet, ja tā par viņu neiestājas, viņš var griezties pie attiecīgas nacionālas organizācijas."

Tālāk saruna novirzījās atkal uz dienvidrietumu Afrikas problēmām, tad sekoja draudzīga šķiršanās. Pēc intervijas noraidīšanas, BATUN nosūtīja skaņu lenti kopā ar intervijas norakstu sūtņa archīvam, par kuŗu saņemšanu viņš pateicās ar laipnu vēstuli.

D.V.

Pirmais ugunskurs Saulainē

Toronto Sv. Jāņa draudzes lauku īpašumā Saulainē atsākta vecā tradicija — ugunskura vakari sestdienās. Tas ir izteikts jaunās un enerģiskās bērnu nometnes vadītājas Elgas Ozoliņas nopelns. 8. jūlija vakarā, kad aizdedza pirmo šās sezonas ugunskuru, vērīgas acis bija pamanījušas, ka nometnē ieradies arī archibīskaps A. Lūsis, ūn viņam nācās atklāt ugunskura vakaru. Uzrunā viņš norādīja, ka amata ceļojumos bijusi iespēja daudz redzēt un salīdzināt. Katrai vietai ir savas īpatības un pozitīvās puses. Notavasagas upe Saulainē ar saviem stāvajiem krastiem, līkumiem un plūdumu, ar upmalas mežiem atgādina Gauju. Kāda tautiete, ieradusies Toronto ciemos no Anglijas, tūlīt steigusies uz Saulaini, lai tur atkal izjustu bērnībā pavadītās vasaras šai nometnē. Archibīskapa aicināti, visi nodziedāja „Strauja, strauja upe tecēj".

Pēc ugunskura aizdegšanas mazie nometņotāji uzstājās ar dažādiem īsskečiem, parādot raķetes izšaušanu, zirga pirkšanu, bagātā vīra precības u.c. Gaŗāks bija „televizijas raidījums", kuŗā Inese Krastiņa stāstīja pasaku par Sarkangalvīti, kuŗu bieži gan pārtrauca „komerciālas reklāmas", bet pa vidu vijās tautas dziesmas. Ugunskura vakarā arī paziņoja, ka jaunatnes žurnāla „Mēs" stipendija viena gada mācībām Minsteres latviešu ģimnazijā Vācijā piešķirta „Saulaines meitenei" Vijai Ūdenānei.

Otrā rītā pie Krituošo karavīru pieminekļa dievkalpojumā visus pulcināja archibīskaps A. Lūsis, svētrunā pakavējoties pie tā, kas ir labs tikums. Ir cilvēki, kas šai sarežģītajā pasaulē par labu darbu apzīmē arī to, ka bērni izspiego un apsūdz valditājai partijai savus vecākus un skolotājus, bet vienīgi Kristus sludinātais evaņģelijs sniedz īsto patiesību par labu raksturu un darbu.

Pēc spēcīgajām lietus brāzmām Jāņos, Notavasagas ūdens līmenis tagad atkal krities uz normālo augstumu. Upē iekārtots slīdplāksnis, kuŗu bērni sevišķi iemīļojuši, vizinoties ar liellu aizrautību. Netrūka peldētāju arī pieaugušī vidū.

J. U.

PAZIŅOJUMS

Kanadas vajadzībām un apstākļiem pārstrādātā brošūra „The Baltic States, A Case Study of Modern Day Colonialism in Europe" pieprasāma vienīgi Kanadas DV valdes sekretāram K. Benconam — 223 High Park Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

ANDREJSONS

APDROŠINA

463-7313

Gaŗezera vasaras vidusskolas skolotāju u
O. Cakars, direktors V. Grants, skolotā

Iesvēt

GAŖEZERĀ 3. JŪLIJĀ ATKĻ

Kas pirms diviem gadiem bija tikai sapnis vai labākā gadījumā pārdroša iecere, tas tagad kļuvis īstenība: Gaŗezerā, Vēju kalna nogāzē, stalti paceļas latviešu vasaras vidusskolas ēka, kuŗā šovasar mācīsies 43 audzekņi. Tās cēlēji, nometnes vadība, skolotāji, skolēni un liels pulks nometnes apmeklētāju 2. jūlijā izlūdzās Dieva svētību jaunajai celtnei, kuŗā latviešu jaunā paaudze stiprinās mīlestību uz savu tautu, tās valodu, vēsturi un dzīves ziņu.

„Gudram vīram pielīdzināms ikviens, kas savu namu ceļ uz klints," — bija temats prāv. J. Turka runai, vidusskolas ēku iesvētījot. Tāda klints ir Dieva vārdi, mīlestība uz savu tautu, tās jaunatni, tautas valodu un tās gara mantām. Šī ēka būs vieta, kur šo mīlestību kops un kur to skolotāji mācīs saviem audzēkņiem. „Lai uzceltu šo ēku, bija jāierokas kalnā, izraktajā vietā jāuzceļ. To paveica viņi, kas ticēja mērķim. Šī ticība ir kalnus pārcēlusi, un mērķis arī sasniegts. Arī mūsu tautas daļai, kas esam šķirti no pārējās tautas dzimtenē, lai pastāvētu, nesīcu augļus un būtu par svētību nākamām paaudzēm, savā sadzīvē jānorok vairāki kalni. Tie ir nesaticības, neuzticības un vienaldzības kalni. Ja to spēsim, tad Dievs svētīs mūsu darbu un tā darītājus," norādīja prāv. J. Turks.

Pēc māc. V. Vārsberga lūgšanas, Gaŗezera valdes pr-dis J. Gailītis aicināja klātesošos vienoties ASV un Latvijas himnās. Uzrunā J. Gailītis norādīja, ka pirmā ēka, kuŗu paši latvieši cēluši Gaŗezerā, ir šī vidusskola, kas liecina, ka Gaŗezera vadība gara kultūru stāda augstāk par materiālajām interesēm. Skolas ideja izaugusi no dažu cilvēku vēlēšanās un grības dot mūsu jaunatnei piemērotas telpas latviešu valodas un gara kultūras kopšanai. Runātājs minēja vārdā māc. V. Vārsbergu un Ed. Avotu, tāpat pirmos nometnes pionierus V. K. Treimani un jau mirušo prāv. V. Ķirsonu. Skolas būvdarbus veikusi ideālistu grupa nedēļu nogalēs. J. Gailītis izteica sevišķu pateicību darbu vadītājam Albertam Riekstam un viņa palīgiem, bez kuŗu pašaizliedzības šī ēka nebūtu uzcelta, pieminot arī V. Priednieku, Bērzkalnu ar trim dēļiem, Rozenbergu, Rumbergu un J. Kalniņu. Pateicies vēl architektam G. Gruzdiņam par ēkas plānošanu, J. Gailītis visiem darba veicējiem, kas pie būves nostrādājuši vairāk nekā 40 stundu, pasniedza atzinības rakstus. To saņēmēju skaits nebija liels.

Aizkustinoši bija vārdi, ar kuŗiem būvdarbu vaditājs A. Rieksts pateicās savai ģimenei, kuŗa bez kurnēšanas pacietusi viņa prombūtni no mājām katru nedēļas nogali gandrīz veselu gadu. Viņš pateicās arī meistariem un palīgiem, bez kuŗu pašaizliedzīgā darba nebūtu sasniegts paveiktais. Vērojot paveikto darbu un tā darītājus iedalījumā pa latviešu kolonijām, A. Rieksts konstatēja šādu secību: Grand Rapidi, Grand Hevena, Detroita, Kalamazū, Čikaga un Indianapoles. Ar atzinību viņš pieminēja Čikagas skautu vienību Staburag

dzi ar va
celtnes b
8000 dol
apkures
nai vēl n
bet celtn
nai arī
2000 dol

Pēc u
tājs A. R
gu node
jas pr-di
savukārt
torum V
rība lab
V. Krāsl
viņš soli
notu uz

Kā pir
vārdā v
mes loce
savas pu
lējiem, j
šanai va
dzīgā ta
ji. Uzru
dza ar
diem: „
aizmirst
ca, gaisn
mas pil

ALAs
vis skol
ja: „Lai
zē uzce
pūstu l
gars, til
ji pavēr
viešu ja
vējos."

Iepriek
absolver
te sveic

„Spāņu
katru g
daudz i
zem tā
bailīgi
rā, kādē
tūristu

NTO ZIŅAS

pinājies
es pul-
priekš-
kretāre
s Vilis
s Edu-
zsūtījis
us jau-
erasties
natnes
osināju-
vienība.
ās jau-
zēt sev

aras no-
ējā no-
s no 90
strācijā
17 per-
mniecī-
ctājiem
unatnei
kuŗas
idrape-
em bēr-
ek ce-
piekt-
apstāk-
uguns-
umiem.
ā, pro-
atviešu
kam E.
un as-
ībnieku
nesumi
ēness".
noškati-
sevišķi
ja sau-
gaismā,
, sme-
ugunš-
o vadīs
Šubiņš
rnu te-
asauli".
nas un
nicā 10.
miris
ofesijas
ā veicis
evumus
ēc iece-
nodar-
rtamen-
būvēm.
gaitā iz-
Ziemeļ-
alījumu.
ēdri Ali-
āja gan
Sv. An-
s skolā.
jaunat-
ierosi-
iko Lat-
vā lau-
Dažādas
jau 15.

S VALSTU JAUTĀJUMĀ

pvieno-
cekļiem
ateviš-
diet, ta-
ība ap-
vienu
e lieci-
priekšā,
mes ne-
pastā-
ida lie-
rtheids
varam
tra vie-
ādēļ es
nācijās
cilvēki,

uŗā Ine-
aku par
ēži gan
reklā-
tautas
karā arī
urnāla
ada mā-
ģimna-
aulaines

kaŗavīru
ā visus
Lūsis,
tā, kas
kas šai
ou dar-
ērni iz-
lai par-
kolotā-
sludinā-
o patie-
darbu.
s brāz-
s ūdens
ties uz
s iekār-
ērni se-
s ar lie-
eldētāju

J. U.

kas sūdzas par to, ka valdība viņus apspiež."

Dr. Paegle: „Vēl viena problēma rodas, kad vienai tautai piederīga valdība izmanto citas tautas izejvielas un darba spēku, piesavinoties ražojumus savam patēriņam. Vai jums liekas, ka katrai tautai ir tiesības baudīt sava darba augļus un ka tos nedrīkst izlietot citas tautas labā?"

Sūtnis Bārnss: „Katrā ziņā. Mana pārliecība ir, ka visiem ir tiesības baudīt saimniecisku labklājību un sociālu progresu, tādēļ, ja kāds domā, ka viņam dara pāri, tad viņam jābūt garantētai iespējai meklēt taisnību. Arī no savas valdības, bet, ja tā par viņu neiestājas, viņš var griezties pie attiecīgas nacionālas organizācijas."

Tālāk saruna novirzījās atkal uz dienvidrietumu Afrikas problēmām, tad sekoja draudzīga šķiršanās. Pēc intervijas noraidīšanas, BATUN nosūtīja skaņu lenti kopā ar intervijas norakstu sūtņa archīvam, par kuŗu saņemšanu viņš pateicās ar laipnu vēstuli. D.V.

PAZIŅOJUMS

Kanadas vajadzībām un apstākļiem pārstrādātā brošūra „The Baltic States, A Case Study of Modern Day Colonialism in Europe" pieprasāma vienīgi Kanadas DV valdes sekretāram K. Benconam — 223 High Park Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

ANDREJSONS
APDROŠINA
463-7313

jūlijā plkst. 2 pēcpusdienā, bet plkst. 7 vakarā paredzēts ugunskurs ar priekšnesumiem un sekojošu deju. Sporta sacensības, citas nodarbības un diskusijas turpināsies 16. jūlijā pēc kopīgām brokastīm, kas paredzētas plkst. 9 rītā. Sarīkojumā aicināti piedalīties visi jaunieši neatkarīgi no piederības kādai draudzei vai konfesijai. Par transporta un pārnakšņošanas iespējām interesenti lūgti sazināties ar jaunatnes dienu organizētāju Lidiju Pudāni (tālr. 769—4550).

● Sv. Jāņa draudzes lauku īpašuma Saulaines 15 gadu pastāvēšanas atceres sarīkojums notiek 15. un 16. jūlijā. Pirmajā dienā tas sāksies ar ugunskuru un priekšnesumiem plkst. 7.30 vakarā, sekos saviesīgs vakars ar deju. Otrā diena plkst. 11 sāksies ar archibīskapa A. Lūša vadītu dievkalpojumu pie Krituošo karaviru pieminekļa, bet plkst. 2 pēcpusdienā Saulaines pagalmā notiks jubilejas akts. Sliktos laika apstākļos tas risināsies vasaras nometnes ēkas lielajā zālē.

● TLMM kluba šaušanas sacīkstes lauku īpašumā Bērzainē notiks 29. jūlijā plkst. 10 rītā. Pēc sacīkstēm paredzēta uzvarētāju apbalvošana un saviesīgs vakars ar deju.

● Laikā no 5.—16. augustam Jorkas universitātē Toronto notiks plaša konference Ontario metropoles problēmu risināšanai. Paredzams, ka konferencē piedalīsies arī ap 250 delegātu no citām pilsētām. Piedalīties aicināti arī etniskās preses pārstāvji.

● Gadskārtējie bērnu svētki Sidrabenē šogad paredzēti 23. jūlijā, bet sporta svētki un vieglatlētikas sacīkstes 13. augustā.

● Vispusīgu informāciju par Toronto vēsturiskajām vietām, mūzejiem, parkiem un sabiedriskajiem pasākumiem, kas varētu interesēt kā tūristus, tā arī pašus torontiešus, sniedz žurnāls „Key to Toronto Magazine". To var pieprasīt izdevniecībā — 200 Davenport Rd., Toronto 5, tālr. 924—2166.

VINIPEGA

● Latviešu biedrības organizētais Jāņu vakars 23. jūnijā bija pulcinājis vairāk nekā 40 ligotāju, kuŗi pēdējo reizi liksmoja kopā ar E. un M. Tolku un sarīkojuma nobeigumā atvadījās no viņiem, jo tie pārceļas uz dzīvi Toronto. Vinipegā viņi nodzīvojuši 18 gadu un rosīgi piedalījušies vietējo latviešu sabiedriskajā dzīvē.

Gaŗezera vasaras vidusskolas skolotāju un skolēnu kopgrupa: priekšā no kreisās — meiteņu grupas audzinātāja J. Rumberga, skolotāja M. Paudrupe, skolotājs O. Cakars, direktors V. Grants, skolotāja A. Zemdega, Ed. Avots un zēnu grupas audzinātājs J. Puriņš. Foto. A. Furmalis

Iesvētīta Gaŗezera vasaras vidusskola

GAŖEZERĀ 3. JŪLIJĀ ATKLĀJA BĒRNU VASARAS NOMETNI, BET DIENU IEPRIEKŠ IESVĒTĪJA JAUNĀS VIDUSSKOLAS ĒKU

Kas pirms diviem gadiem bija tikai sapnis vai labākā gadījumā pārdroša iecere, tas tagad kļuvis īstenība: Gaŗezerā, Vēju kalna nogāzē, stalti paceļas latviešu vasaras vidusskolas ēka, kuŗā šovasar mācīsies 43 audzekņi. Tās cēlēji, nometnes vadība, skolotāji, skolēni un liels pulks nometnes apmeklētāju 2. jūlijā izlūdzās Dieva svētību jaunajai celtnei, kuŗā latviešu jaunā paaudze stiprinās mīlestību uz savu tautu, tās valodu, vēsturi un dzīves ziņu.

„Gudram vīram pielīdzināms ikviens, kas savu namu ceļ uz klints," — bija temats prāv. J. Turka runai, vidusskolas ēku iesvētījot. Tāda klints ir Dieva vārdi, mīlestība uz savu tautu, tās jaunatni, tautas valodu un tās gara mantām. Šī ēka būs vieta, kur šo mīlestību kops un kur to skolotāji mācīs saviem audzēkņiem. „Lai uzceltu šo ēku, bija jāierokas kalnā, izraktajā vietā jāuzceļ. To paveica vīri, kas ticēja mērķim. Šī ticība ir kalnus pārcēlusi, un mērķis arī sasniegts. Arī mūsu tautas daļai, kas esam šķirti no pārējās tautas dzimtenē, lai pastāvētu, nestu augļus un būtu par svētību nākamām paaudzēm, savā sadzīvē jānorok vairāki kalni. Tie ir nesaticības, neuzticības un vienaldzības kalni. Ja to spēsim, tad Dievs svētīs mūsu darbu un tā darītājus," norādīja prāv. J. Turks.

Pēc māc. V. Vārsberga lūgšanas, Gaŗezera valdes pr-dis J. Gailītis aicināja klātesošos vienoties ASV un Latvijas himnās. Uzrunā J. Gailītis norādīja, ka pirmā ēka, kuŗu paši latvieši cēluši Gaŗezerā, ir šī vidusskola, kas liecina, ka Gaŗezera vadība gara kultūru stāda augstāk par materiālajām interesēm. Skolas ideja izaugusi no dažu cilvēku vēlēšanās un gribas dot mūsu jaunatnei piemērotas telpas latviešu valodas un gara kultūras kopšanai. Runātājs minēja vārdā māc. V. Vārsbergu un Ed. Avotu, tāpat pirmos nometnes pionierus V. K. Treimani un jau mirušo prāv. V. Kirsonu. Skolas būvdarbus veikusi ideālistu grupa nedēļu nogalēs. J. Gailītis izteica sevišķu pateicību darbu vadītājam Albertam Riekstam un viņa palīgiem, bez kuŗu pašaizliedzības šī ēka nebūtu uzcelta, pieminot arī V. Priednieku, Bērzkalnu ar trim dēliem, Rozenbergu, Rumbergu un J. Kalniņu. Pateicies vēl architektam G. Gruzdiņam par ēkas plānošanu, J. Gailītis visiem darba veicējiem, kas pie būves nostrādājuši vairāk nekā 40 stundu, pasniedza atzinības rakstus. To saņēmēju skaits nebija liels.

Aizkustinoši bija vārdi, ar kuŗiem būvdarbu vaditājs A. Rieksts pateicās savai ģimenei, kuŗa bez kurnēšanas pacietusi viņa prombūtni no mājām katru nedēļas nogali gandrīz veselu gadu. Viņš pateicās arī meistariem un palīgiem, bez kuŗu pašaizliedzīgā darba nebūtu sasniegts paveiktais. Vērojot paveikto darbu un tā darītājus iedalījumā pa latviešu kolonijām, A. Rieksts konstatēja šādu secību: Grand Rapidi, Grand Hevena, Detroita, Kalamazū, Čikaga un Indianapoles. Ar atzinību viņš pieminēja Čikagas skautu vienību Staburadzi ar vaditāju A. Zaļumu. Jaunceltnes būvmateriāli izmaksājuši 8000 dol., pilnīgas kanalizācijas, apkures un elektrības iekārtošanai vēl nepieciešami ap 4000 dol., bet celtnes piemērošanai lietošanai arī ziemā vajadzētu vēl ap 2000 dol.

Pēc uzrunas būvdarbu vadītājs A. Rieksts jaunceltnes atslēgu nodeva vidusskolas komitejas pr-dim Ed. Avotam, kas to savukārt pasniedza skolas direktoram V. Grantam, kuŗu sabiedrība labāk pazīst kā dzejnieku V. Krāslavieti. Atslēgu saņemot, viņš solīja strādāt tā, lai attaisnotu uz skolu liktās cerības.

Kā pirmais Gaŗezera pārvaldes vārdā vēlējumus izteica padomes loceklis V. Priednieks, arī no savas puses pateicoties skolas cēlējiem, jo katras ieceres īstenošanai vajadzīgi ne tikai līdzekļu ziedotāji, bet arī darba paveicēji. Uzrunu V. Priednieks pabeidza ar dzejnieka Ausekļa vārdiem: „Tautas dēli uzmiņēja sen aizmirstu svētumu: gaismu sauca, gaisma ausa, augšā cēlās gaismas pils!"

ALAs izglītības biroja pārstāvis skolotājs H. Kreicers novēlēja: „Lai Vēju kalnā, kuŗa nogāzē uzcelta skolas ēka, nākotnē pūstu latviski vēji — latviskais gars, tikumi un dziesmas. Šie vēji pavērs plašāku horizontu latviešu jauniešiem izejot pasaules vējos."

Iepriekšējā gada vidusskolas absolventes Asjas Kubuliņas māte sveicināja no savas meitas, kuŗa tieši piedalījās dziesmu svētkos Sanfrancisko. Viņa pastāstīja, ka meita rādījusi kāda zēna, latviešu skolas absolventa, vēstuli, kuŗā rakstīts: „Tikai latviešu sabiedrība ir tā vieta, kuŗā es īsti iederos!"

No Edmontonas latviešu biedrības Imanta (Kanadā) novēlējumus izteica zobārste Anna Rudoviča, kuŗas četri bērni ir Gaŗezera nometnes iemītnieki, pie kam trīs no tiem apmeklē vasaras vidusskolu. Skolas komitejas pr-dis Ed. Avots vēl ziņoja, ka skolēnu žurnālā „Gudrā Pūce" redakcija Milvokos vidusskolai ziedojusi 70 dol., diriģents Ed. Ramats ar dzīvesbiedri 50 dol. un Jānis Pūce Bostonā 20 dol., izteicot ziedotājiem pateicību. Pabeidzot vidusskolas ēkas iesvētīšanas aktu, Ed. Avots pateicās arī visiem apsveicējiem un panākumu vēlētājiem, norādot, ka vajadzību tomēr vēl daudz, kādēļ atbalsts skolas darbam lūdzams arī turpmāk.

Pēc iesvētīšanas akta skolēni uzstājās ar priekšnesumiem. Sandra Ozola un Dagnija Blaumane dziedāja gaidu dziesmas ģitaras pavadījumā, bet Ilze Kļaviņa un Ilze Pičukāne nodziedāja vairākas tautas dziesmas kokļu pavadījumā. Tautas dziesmas dziedāja arī Anita Aksele, Edīte Liepa, Ilze Vaska un Daina Kupce, pēdējai sniedzot arī klavieņu solo.

Pēc priekšnesumiem visi iesvētīšanas svinību dalībnieki vēl pakavējās kopīgā azaidē, pārrunās daloties gūtajos iespaidos.

E. Br.

Latviešu sniegums cittautu saimē

Skaistajā Mozeles krastu pilsētā Krēvē, Rietumvācijā, ik gadu notiek ļoti plašs starptautisks sarīkojums „Tautas tērpu dienas." Šajās dienās pērn bija piedalījušies arī latvieši. Kādu iespaidu mūsu greznie tautas tērpi atstājuši, vislabāk raksturo Krēves birģermeistara Hamburgas latviešu biedrības priekšniekam A. Cipulim sūtītais ielūgums uz 14. starptautiskajām tautas tērpu dienām 1.,2. un 3. jūlijā. Ielūgumā minēts: ... „latviešu tautas grupa ar saviem skaistajiem tērpiem un priekšnesumiem tā sajūsminājusi mūsu iedzīvotājus, kā arī viesus, ka mēs Jūs lūdzam piedalīties arī šogad."

Libekas, Hamburgas un Hanoveras latviešu koŗi diriģenta A. Cipuļa vadībā ar Libekas un Hamburgas tautas deju grupām, kuŗas vadīja Ingrida Eglīte, laipnajam ielūgumam paklausīja.

Šogad Tautas tērpu dienās piedalījās pavisam 69 vienības, to vidū 16 no Ārzemēm. Romantiskajā pilsētiņā Mozeles upes krastos, kuŗu no visām pusēm apņem vīnakalni, jūlija pirmajās dienās valdīja neaprakstāms tautas tērpu krāšņums, svinību līksme un, protams, raiba drūzma. Krēves ielas bija dekorētas ar ozolzariem, lielā brīvdabas skatuve uzcelta tieši upes vidū. Uz tās plīvoja visu dalībnieku nāciju karogi, arī Latvijas. Priekšnesumus pārraidīja skaļruņi, kas bija novietoti visās pilsētas malās. Tā kā dalībnieku skaits ļoti liels, visiem nebija iespējams uzstāties ar priekšnesumiem, daudziem nācās apmierināties tikai ar piedalīšanos gājienos.

Latvieši, acīm redzot, bija guvuši izcilu ievērību, jo bija jāpiedalās visos sarīkojumos ar priekšnesumiem. Gājienos latviešu grupa arī nesa līdz savu karogu un īpaši izgatavotu plakātu — „Lettland". Visu grupu vaditāju pieņemšanā pie birģermeistara diriģentu A. Cipuli un visus pārējos, kas reprezentēja Latviju, iepriecināja Krēves pilsētas galvas atzinīgie un cildinošie pateicības vārdi.

Sarīkojumu nobeigumā, vakarā, kad apkārtējie vīnakalni dega brīnišķos iluminācijas ugunīs, estrādē ieradās šāgada Vīna karaliene, kas pateicās visām nāciju grupām par piedalīšanos svētkos. Ikvienai grupai rīcības komiteja bija lēmusi īpašu veltījumu. Latviešiem izraudzītais skanēja: „Latvija, šī brunieciskā zeme, savas vēstures gaitā pierādījusi spēju būt patstāvīga. Garīgi tā ir uzņemta Eiropas tautu saimē."

Sai svinīgajā beigu cēlienā estrādē visus sveicamu karogus turēja karogneši. Latvijas karoga sardzē stāvēja Māris Cimdiņš un Daina Blomniece. Jāpiezīmē, ka 14. tautas tērpu svētku protektors bija Eiropas parlamenta prezidents senātors Alēns Pohē.

Latviešu dziedātājiem un dejotājiem, lielumtiesjauniešiem, atstājot skaistos svētkus romantiskajos Mozeles krastos, līdz nāca apziņa, ka veikuši svētīgu darbu tēvzemes daudzināšanā. M. L.

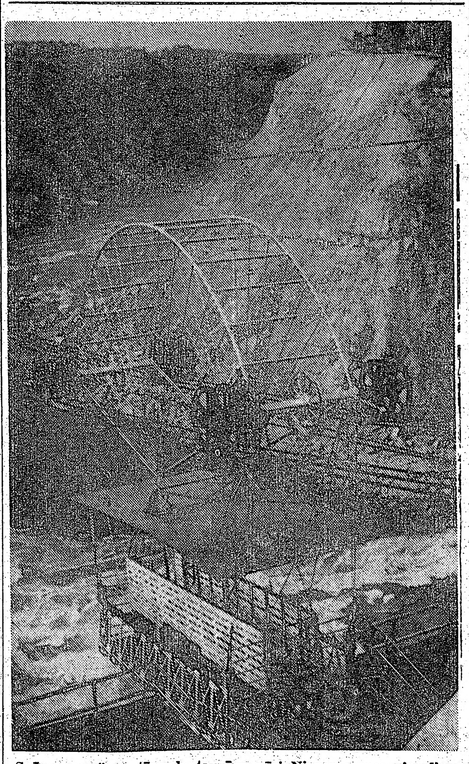

„Spāņu grozs" pa tērauda tauvām pāri Niagaras upes virpuļiem katru gadu no krasta uz krastu vizina tūkstošiem tūristu, taču daudz ir arī tādu, kuŗus šis „reibinošais augstums" un krāces zem tā atļaut kāpt grozā un šķērsot upi. Maz tomēr ticams, ka bailīgi būs arī draudzības un jaunatnes dienu dalībnieki Niagarā, kādēļ varam būt droši, ka no 21.—23. jūlijam viņi izmantos šo tūristu pievilkšanas vietu, lai pavizinātos veclaicīgajā ierīcē.

Foto: J. Lāgers

Dr. med. Kārļa Apiņa piemiņai

Benletonā 3. jūlijā miris Latviešu ārstu apvienības trimdā ilggadējais priekšnieks un bij. Latvijas universitātes docents acu slimībās Kārlis Apiņis. Viņš bija dzimis Trikātas draudzes skolotāja ģimenē Jaunvālē, Tērbatas klasisko ģimnaziju pabeidza 1914. gadā un tā paša gada rudenī sāka studēt medicīnu Tērbatas universitātē, kur pievienojās studentu biedrības Atauga saimei. Kā visiem tā laika studentiem, arī viņam mācības nācās pārtraukt, jo sauca augstāki pienākumi — Latvijas atbrīvošanas cīņas. Studijas K. Apiņis varēja atsākt 1920. gadā, kad darbojās arī par subasistentu pie histoloģijas katedras prof. Bakmana vadībā. 1922. gadā viņš pārgāja pie acu slimību katedras prof. Ruberta vadībā, kur veidojās viss viņa tālākais zinātniskais darbs. Latvijas universitāti K. Apiņis beidza 1923. gada decembrī, medicīnas doktora gradu ieguva 1930. gadā, par privātdocentu viņu ievēlēja 1932. gadā. K. Apiņa zinātnisko darbu skaits sniedzas pāri 50, tā ka nav iespējams tos še uzskaitīt. Viņa galvenās intereses centrējās acs spiediena problēmās, acs refrakcijā, bakterioloģijā un akluma apkarošanā, sevišķi cīņā ar trachomu.

Neatsveŗami ir K. Apiņa pūliņi mediciniski sabiedriskajā darbā: jau Latvijā viņš bija Ārstu biedrības sekretārs no 1924.—1944. gadam, bija arī sekretārs Acu ārstu biedrībā, acu slimību sekcijas vaditājs Veselības veicināšanas biedrībā, tāpat darbojās Baltijas acu ārstu apvienībā. Vienreizēji ir K. Apiņa nopelni Latviešu ārstu un zobārstu apvienībā trimdā, tās nodibināšanā un kopā turēšanā. Tā ir globāla organizācija ar apm. 500 biedriem.

Nereti mēs domājam, no kurienes rodas šie ārkārtējās uzcītības cilvēki, kur viņu saknes? Ir daži novadi Latvijā, kas devuši lielu skaitu prominentu tautas darbinieku. Trikāta ir viens no tādiem. Visiem Apiņa kollēgām, kas viņu pazina tuvāk, kas redzēja viņa darba veidu, būs jāliecina par viņa sistēmatisko pieeju savam uzdevumam un tā izkārtojumu visos sīkumos. Jau paša izvēlētā speciālitāte bija tāda, kas prasīja ļoti precīzu un drošu roku, strādājot ar acs sīkdaļām, kā tas nav nevienā citā medicīnas nozarē. Katra cilvēka attīstībā ir no svara labi skolotāji, kas ievada dzīvē un zinātnēs. Apiņa priekšrocība bija iespēja būt par izcilā prof. Ruberta asistentu. Ruberts bija ne vien liels zinātnieks, bet arī viens no vislabākajiem pedagogiem, kā to ar sīlu sirdi pieminēs Ruberta laika medicīnas studenti.

Dr. med. Kārlis Apiņis bija pieņākuma cilvēks sabiedriskajā dzīvē, kas pielika savu roku tur, kur citi vairījās to darīt. Cik daudziem ārstiem noderēja informācija par prakses iespējām, kuŗu varēja saņemt no Ārstu apvienības priekšnieka, par to vēsture klusē, jo par labiem darbiem nemēdz runāt. Saprotams, ka tādos apstākļos par savas personīgās dzīves labāku izkārtojumu Apiņim neatlika laika domāt, jo viena cilvēka spēki nav neizmērojami.

Nav šaubu, ka svešumā un Latvijā ir daudz bijušo Dr. K. Apiņa pacientu, kas kādreiz saņēmuši viņa palīdzību, Gribu domāt, ka arī viņi pievienosies kopīgajam pēdējam novēlējumam savam ārstam, draugam, kollēgam un sirsnīgam savas tautas cīnītājam: Mūžīgu mieru aizsaules ceļos! Dr. Ansis Karps

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

ŅUJORKA

● Pirmā pusgada pārskati rāda, ka Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzes budžetā no paredzētajiem 74.800 jau ieņemti 35.076 dol., bet izdoti 38.985 dol. Nodevās ienākuši 20.756, kollektēs gandrīz 6000, svētku aploksnēs 4268 un dažādos ziedojumos 471 dol. Strādājošo piemaksa šogad ienākusi mazāk nekā pag. gadā — 2341 dol., bet augušas kollektes. Jonkeros ienākuši gandrīz 2400, Bruklinā nepilni 1800 un Longailendā nepilni 1200 dol. Dažādās darbinieku atlīdzībās izmaksāti 13.132, skolām 6964, baznīcu būvēm un uzturēšanai nepilni 11.000, bet darbības izdevumiem 4700 dol. Ieņēmumi šogad bijuši mazāki nekā paredzēts, tāpēc draudzes darbvedība izsūta paziņojumus par jau samaksātajām un arī soļitajām; kā arī vēl nemaksātajām nodevām. Vēl draudzei ir krietns skaits tādu locekļu, kas savus maksājumus vēl nav kārtojuši par iepriekšējiem gadiem.

● No Rīgas skautu un Zilākalna gaidu vienībām Ņujorkā uz skautu 50 gadu jubilejas nometni Gaŗezerā dosies 96 dalībnieki. Vecāku un labvēļu padome piešķīrusi 3400 dol. divu autobusu īrei un citiem transporta izdevumiem. Ar to varēs segt ceļa izdevumus, bet nometnotājiem pašiem jāmaksā nometnes izdevumus par 9 dienām. Braucienam pieteikušies 20 mazskauti, 12 guntiņas, 16 skauti, 12 dižskauti un 12 gaidas, bez tam visi vadītāji un dažas lielgaidas un roveri. Izbraukšana 25. augustā ar vienu autobusu no Salas baznīcas plkst. 6 vakarā, ar otru no Jonkeru baznīcas plkst. 7 vakarā. Atgriešanās 4. septembrī.

● Kopš maija Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzē kristīti 11 bērni, miruši 9 draudzes locekļi, bet salaulāti 7 pāri, no tiem 3 ar citas tautas partneri.

ČIKAGA

● Izdevējs Otto Krolls ziņo, ka nozagts viņa grāmatas „Skrējiens cauri dzīvei" manuskripts. Pēc izkorrigēšanas dzejniece Valentīne Hermane, kas dzīvo Elginā, nodevusi manuskriptu kādam paziņam aizvešanai O. Krollam uz Okparku. Vedējs ceļā iegriezies kādā veikalā, no kuŗa izgājis, atradis savu mašīnu uzlauztu. Bez citām lietām no mašīnas bija pazudis arī manuskripts. Šai sakarā, kā O. Krolls paskaidro, grāmata iznāks ar novēlošanos augusta beigās.

MILVOKI

● ASV vidienes pavalstu DV apvienību šaušanas sacensībās ar mazkalibra ieročiem 1. jūlijā Milvoku apvienības šaušanas sekcijas šautuvē Siderburgā piedalījās 38 dalībnieki no Indianapoles, Demoinas, Čikagas, Detroitas un Milvokiem. Par spīti vējainajiem laika apstākļiem, sacensoņi uzrādīja it labus rezultātus. Individuālajā sacensībā ar šauteni uzvarēja A. Grava (Milvoki) ar 278 no iespējamiem 300 punktiem, 2. vietā Ž. Butkus (Milvoki) ar 277 p., 3. A. Tabaks (Milvoki) ar 272 p. un 4. I. Švānfelds (Čikaga) ar 270 punktiem, bet dāmu klasē Ruta Krūmiņa no iespējamiem 100 punktiem sašāva 93. Šaušanā ar pistoli pārākais izrādījās O. Papēdis (Demoina), no 100 iespējamiem punktiem gūstot 81, otrā vietā ierindojās V. Purvlīcis (Indianapole) ar 74 p., 3. E. Vaišvilas (Demoina) ar 74 p. un 4. J. Kārkliņš (Čikaga) ar 72 punktiem. Ieroču kombinācijā, šaujot ar šauteni un pistoli, uzvarēja O. Papēdis (Demoina), 2. Ž. Butkus (Milvoki), 3. V. Strēlnieks (Indianapole) un 4. V. Purvlīcis (Indianapole). Visi minētie sacensību dalībnieki saņēma balvas, kuŗu iegādei līdzekļus bija ziedojuši labvēļi. Atsevišķo apvienību resp. komandu sacensībā ar šauteni uzvaru ar 827 punktiem panāca Milvoku šāvēji, iegūstot savā īpašumā pašu apvienības dāvināto ceļojošo kausu, kas bija izcīnāms trīs reizes. Otrā vietā ar 794 punktiem ierindojās Indianapoles vienība, bet 3. vietā ar 776 punktiem Čikagas šāvēji. Vienību sacensībā ar pistoli, kā jau pēc individuālās šaušanas rezultātiem varēja sagaidīt, uzvarēja Demoinas reprezentanti ar 223 punktiem, otru gadu savā glabāšanā paturot vītn. K. Kļavas ceļojošo piemiņas kausu. Otrā vietā izvirzījās Indianapoles vienība ar 200 punktiem, bet 3. Milvoku DV apvienība ar 194 punktiem. Sacensību nobeigumā dalībniekus un viesus uzrunāja Milvoku DV apvienības pr-ks V. Aparjods, bet izcīnītās balvas sekmīgākajiem šāvējiem pasniedza sacensību vaditājs Ž. Butkus. Pēc tam visi aizvadīja vēl vairākas patīkamas stundas saviesīgā vakarā. —ep—

FILADELFIJA

● Piederīgo un tuvāko draugu vidū 13. jūlijā uz 70 mūža gadiem atskatījās Filadelfijas DV apvienības priekšnieks Valdemārs Šmitchens, kas dzimis un audzis Baldonē, kur vēlāk apsaimniekoja Lauģaļu mājas, darbojoties vietējā aizsargu nodaļā un lauksaimnieku biedrībā. Bēgļu gaitas pēc otra pasaules kaŗa viņu ar dzīvesbiedri Emīliju un audžu meitu Āriju noveda Augsburgas DP nometnē Vācijā, no kurienes viņš izceļoja uz ASV un apmetās Filadelfijā. Jubilārs savā laikā aktīvi darbojās vietējās Sv. Jāņa ev.-lut. draudzes pārvaldē, bet, vairojoties uzdevumiem DV apvienībā, no amatiem draudzē atteicās. V. Šmitchens DV apvienības valdē darbojas jau 7 gadus, pašreiz otru gadu velkdams priekšnieka pienākumus. Gavilnieks piedalījies arī Latvijas atbrīvošanas cīņās.

O. K.

INDIANAPOLE

● Ja kāds tautietis iegriežas Indianas pavalsts mētropole Indianapolē un vēlas iepazīties ar pirms dažiem gadiem uzcelto moderno Indianas pavalsts pašvaldību ēku, tad ieteicams piedalīties kādā no tūristiem paredzētajām bezmaksas „tūrēm", kas notiek katru darbdienu, trīsreiz dienā — plkst. 10 rītā, 2 un 4 pēcpusdienā. Ja „tūres" vaditāja iegadās smaidīga blonda meiča, to var droši uzrunāt latviski: tā ir Dzintra Brūvere, viena no trim nesen pieņemtajām pavalsts pašvaldību ēkas oficiālajām gidēm. Gan jāpiemetina, ka viņa nav tērpta īsajos minisvārciņos, kāds bija sākotnējais oficiālās uniformās ierosinājums, jo daži pašvaldību tēvi bija izteikuši pamatotas bažas, vai tādā gadījumā vairums „tūrētāju", īpaši virieškārtas, neveltīšot vairāk uzmanības jaunajām gīdēm nekā apskatāmajai pašvaldību ēkai... G. G.

HITS PIEKRĪT . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

spīti Anglijas parakstītajai chartai par tautu pašnoteikšanās tiesībām. Katrā ziņā šis Ed. Hīta paskaidrojums ļauj pamatoti bažīties, vai drīz vien nepienāks diena, kad Lielbritanija, vadoties no pastāvošajām reālitātēm, ne taisnības un tiesībām, Baltijas valstu iekļaušanu Pad. savienībā atzīs arī de jure. Visas pazīmes rāda, ka šai jautājumā britu lēboristi un konservātīvie ir stipri vienādos ieskatos. Ja tā, tad maldīga mūsu pārliecība, ka vienīgi Anglijas pašreizējā strādnieku valdība gatava iztirgot pagaidām baltiešu noguldījumus, bet drīz vien arī tiesības. Visas pazīmes patiešām šķiet rādām, ka lielas cerības nevaram likt arī uz konservātīvo valdību, ja tāda Anglijā pēc nākošajām vēlēšanām nāktu.

Liekas, ka ar šo Hīta atbildi uz Austrālijas baltiešu padomes iesniegumu esam saņēmuši ļoti nopietnu brīdinājuma šāvienu. Uzņemsim to arī nopietni, koposim spēkus laicīgi, lai mēs būtu sagatavojušies un vairs nepiedzīvotu negaidītu, ļoti nepatīkamu pārsteigumu, kā tas bija atsvinātā zelta lietā, kad saldi gulējām pārliecībā, ka viss ir labākajā kārtībā! Red.

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.

V PALMA PĀRSTĀVIS
377 Glengarry Ave., Toronto 12, tel. 782-7246

NEMAKSAJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MĀJAS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

Danforth — Broadview: Atsevišķa 12 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, 3 garāžas, īpašums brīvs no hipotēkām.

Broadview — Danforth: Atsevišķa 6 istabu ķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, garāža.

St. Clair — Pharmacy: Atsevišķa 7 istabu dubultķieģeļu māja, ar pagrabā izbūvētu atpūtas telpu, 2 vannas istabas, privāts iebraucamais ceļš.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 6 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVELE VISĀ PILSETĀ.

†

Fil. Ing.

KĀRLIS CĒBERS

miris 1967. g. 10. jūlijā Toronto.

Izvadīšana 15. jūlijā plkst. 10 rītā no Sv. Andreja baznīcas uz Jorka kapiem.

PHILYRONIA's KONVENTS

†

Fil. Ing.

Kārlis Cēbers

miris 1967. g. 10. jūlijā Toronto.

Izvadīšana 15. jūlijā plkst. 10 rītā no Sv. Andreja baznīcas uz Jorka kapiem.

TORONTO KORPORĀCIJU KOPA

Jaunā literārā žurnāla

TREJI VĀRTI

trešais numurs iznācis

veltīts literātūrai, mākslai, zinātnei, Baltijas tautu kultūrai, jaunatnei un nākotnei.

TREŠĀ NUMURA SATURS:

Latviešu skautisma 50 gadu darbības atcerei. V. Klētnieks. — Traips. Kārļa Ķezbera stāsts. — Jūras dāvanas. Augusta Melka stāsts. — Tā zeme ir mūsu. Alģirds Budreckis un Ādolfs Damušis. — Latviešu bērnu grāmatas. Lalita Muižniece. — Progresīvā paidagoģija. Mārtiņš Celms. — Jūtu un afektu dinamika. Dr. phil. N. Picka. — Dailes dziņa. Jānis Mierkalns. — Latviešu pilota piedzīvojums. V. Kukainis. — Dr. A. Karpa apceres: Jānis Šāberts; Sniegsim roku kaimiņiem; inž. J. Rītera piemiņai. — Daži citi raksti un dzeja.

Redaktors Alberts Birnbaums.

Redakcijas adrese: P.O. Box 61, Three Rivers, Mich. 49093, U. S. A.

Treji Vārti ir pārmēnešu žurnāls. Viena gada (6 numuri) pasūtinājums maksā: $7.00 — ASV un Kanadā; A$ 6.00 — Austrālijā; DM 20.00 — Vācijā; Kr. 30.00 — Zviedrijā; £ 2. — Anglijā; Ffr. 25.00 — Francijā; ŠVfr. 25.00 — Šveicē. Naudas pārvedumi un čeki izrakstāmi uz vārda „Treji Vārti", un līdz ar pasūtinājuma rakstu piesūtāmi uz adresi: Treji Vārti, P.O. Box 27-A, Detroit, Mich. 48232, U.S.A. Jauniem abonentiem piesūtīšanu iesāksim ar jaunāko numuru, bet uz vēlēšanos, kamēr vēl ir krājumā, varam izsūtīšanu iesākt arī ar pirmo vai otro numuru.

Pārstāvji Eiropā: N. Doičeva grāmatnīca, 27-A Old Road, Heaton Norris, Stokport, England un LPK Grāmatnīca, Halsingegatan 5-I, Stokholm Va, Sweden.

DEJU VAKARS SIDRABENĒ

šāgada 15. jūlijā, plkst. 20.00.

Spēlēs latviešu jauniešu deju orķestris

„DEAR ENEMIES"

Ieejas maksa $0.75.

Dejotājus kuplā skaitā ielūdz

Sidrabenes pārvalde

Hay (Melville) Island Lodge

SKAISTĀS

1000 SALAS

Pusceļā starp Toronto un Montrealu. Makšķernieku paradīze. Istabas ar pilnu pansiju. Iespējas pašiem gatavot ēdienu. ◻ VASARNICAS AR 2—3 GUĻAMISTABĀM ◻ Laivas, motori un ūdens slēpošana.

Rakstīt K. KALNIŅŠ, P. O. Box 192, Gananoque, Ontario, Canada. Zvanīt 382-4269

1967. g. vasaras koncerti Toronto

Pilsētu padomes sadarbībā ar Parku un atpūtas departamentu, Toronto mūziķu apvienību, kā arī ar Trust Fund of the Recording Industries un Toronto Daily Star piemaksu izkārtoti šādi koncerti:

SVĒTDIEN, 16. JŪLIJĀ

2.30 p.p. High Park — The Queen's Own Rifles orķestris.
2.30 p.p. Kew Gardens — Originals Club orķestris.
2.30 p.p. Willowvale Park — Eddy Graff un viņa džesbends.
5.30 p.p. High Park — Erģeļu koncerts — Ronnie Padgett.
7.30 vak. Earlscourt Park — Murray Ginsberg un viņa orķestris — potpuriji.
8.00 vak. Exhibition Park — Pops Symphony, diriģents, Guiseppe Agostini, viesojas — Louis Quilico.

PIRMDIEN, 17. JŪLIJĀ

8.30 vak. Ramsden Park — Square dejas — Bob Scott ar orķ.

OTRDIEN, 18. JŪLIJĀ

8.00 vak. Allan Gardens — Royal Regiment orķestris.
8.30 vak. Withrow Park — Square dejas, — Bob Scott ar orķ.

TREŠDIEN, 19. JŪLIJĀ

12.15 p.p. Nathan Phillips Square — Eddy Graff ar orķestri, viesojas Sheila Guthrie.
8.30 vak. Riverdale Park — The Travellers, viesojas māksl. Vikki Taylor un Al Cromwell.
8.30 p.p. Ramsden Park — „Dejas zem zvaigznēm" — Johny Lindon ar orķestri.
8.30 vak. Monarch Park — Square dejas — Bob Scott ar orķ.
8.30 vak. Dufferin Grove Park — Square dejas — Angus McKinnon ar orķestri.

CETURTDIEN, 20. JŪLIJĀ

7.30 vak. Eglinton Park — Henry Cuesta Dixieland orķestris un Paul Hoffert kvartets.
8.30 vak. Nathan Phillips Square — The Johnny Lombardi Show.
8.30 vak. High Park — Square dejas — Bob Scott ar orķestri.
8.30 vak. Kew Gardens — Square dejas — Al. Aylward ar orķ

SVĒTDIEN, 23. JŪLIJĀ

2.30 p.p. High Park — H.M.C.S. York kapella.
2.30 p.p Kew Gardens — The Toronto Symphony orķestris.
2.30 p.p. Willowvale Park — Murray Ginsberg ar orķestri — popurijs.
5.30 p.p. High Park — Erģeļu koncerts, — Ronnie Padgett.
7.30 vak. Earlscourt Park — Shan Clifford ansamblis.
8.00 vak. Exhibition Park — Pops Symphony, — diriģents, Albert Pratz, viesojas Ilona Kombrink.

Vai esat nokārtojuši abonementu?

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
491 College Street, Toronto 4, Ont.

Lūdzu sūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss. .....

Adrese: .....

.....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $.....

..... abonementa uzsākšanai/pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Steidzamos gadījumos sūtiet

MŪSU ĀTROS GAISA PASTA SAIŅUS UZ LATVIJU

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNICAS SAINIŠU NODAĻĀ, 491 College Street, Toronto 4, Ont.

Latvieši

Wasaga Beach un Collingwood apkārtnē!

Mēs vēlamies paziņot saviem cienījamiem klientiem, ka mūsu rupjmaize un saldskābmaize, franču maize, kafijas maizītes u.t.t. pārdod

„RED & WHITE"

pārtikas veikalā Hwy. 26, tieši pirms Kollingvudas;

SPRINGHURST restorānā un

FLEMING GROCERIES

pie Springhurst Beach.

Rooneem's maiznīca

KEITH REALTOR

181 Eglinton Ave. E.,
Toronto 12, Ont.
487-3333

PAVADIET BRĪVDIENAS SAVĀ VASARAS ĪPAŠUMĀ!

Piedāvājam:

BALM BEACH RAJONĀ: 6 istabu vasaras māja, moderna virtuve, 3 daļīga vanas istaba, eļļas apkure. Apdzīvojama arī ziemā. Iemaksa $5,000.-, cena $8.000,-.

PAUDASH EZERA AUSTRUMU KRASTĀ: 4 istabu vasaras māja ar iebūvētu cementa bloku laivas māju, moderna sarkankoka virtuve. Skaists skats no balkona uz ezera līci un bērziem apaugušu krastmalu. Īpašums sasniedzams arī ziemā. Iemaksa $5.000,-.

PAZIŅOJUMS: Paplašinot mūsu biroju, varam uzņemt vairākus latviešu nekustamu īpašumu pārdevējus, arī bez iepriekšējas pieredzes. Pēc tuvākas informācijas lūdzam zvanīt

L. VĒVERIM

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

15. un 16. jūlijā — Saulaines 15 gadu atzīmēšana; sestdien sākums pl. 7.30 vakarā, svētdien pl. 11 dienā.

26. augustā — Bērzainē DV Toronto nodaļas meistarsacīkstes šaušanā, ugunskurs un zaļumballe.

Sūtiet

Naudu uz Latviju

SANEMIET PAR TO VISVAIRĀK UN NEMAKSĀJIET NOSŪTĪŠANAS LIKMES VIENĪGI ASV DOLARU CERTIFIKĀTI
DOD JŪSU RADIEM ČETRREIZ VAIRĀK NEKĀ NAUDA RUBĻOS.
JŪSU RADI TO APSTIPRINĀS
VIENĪGI ASV DOLARU CERTIFIKĀTI
DOD JŪSU RADIEM IESPĒJU PIRKT VISU, KO VĒLAS — PĀRTIKU, DRĒBES, UN DAUDZ DAUDZ CITU LIETU — ASV, RIETUMEIROPAS UN PAŠU MĀJU — CAUR SPECIĀLAJIEM VNESHPOSYLTORG DOLARU VEIKALIEM
PAR ĻOTI ZEMĀM CENĀM DOLAROS
PILNĪGI GARANTĒTS
BEZ PIEMAKSĀM
Absolūti nekādas piemaksas par šo pakalpojumu ne sūtītājam, ne saņēmējam, jo izdevumus sedz Vneshposyltorg.
PASŪTINIET TAGAD
PASŪTINIET TIKAI CAUR
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
New York, N.Y. 10010
PIEPRASIET MŪSU BEZMAKSAS KATALOGU

Jaunatnes un draudzības dienas

NIAGARĀ,

š. g. 21., 22. un 23. jūlijā

Piektdien, 21. jūlijā, pl. 8.00 vak.
Garden City Beach, Port Weller, St. Catharines.

LNJAK organizēts svētku ievadījums — „NOTIKUMS" A. Kalupnieka vadībā.

Sestdien, 22. jūlijā,
Sheraton Brock viesnīcas Grand Ball Room zālē

6.00 Svētku sarīkojums. Pēc īsa, svinīga ievadījuma raibu programmu Jaunatnes un draudzības dienu garā sniegs ČIKAGAS PIECIŠI.
Pēc priekšnesumiem — DRAUDZĪBAS BALLE. Spēlēs jauniešiem labi pazīstamais, populārais orķestris „HEIDELBERG".

Svētdien, 23. jūlijā
Garden City Beach, Port Weller, Ontario ezera krastā

Niagaras draudzības kausu izcīņa vīriešu un sieviešu komandām Latviešu sporta apvienības Kanadā vadībā. (Priekšspēles sākas pl. 10 rītā.)
3.00 Brīvdabas tautas svētki
Svaru celšanu demonstrēs, ar paskaidrojumiem, latviešiem un kanadiešiem pazīstamais svaru cēlājs, rekordists torontietis A. Kārkliņš, piedaloties arī viņa dēliem. VIRVES VILKŠANA starp ASV un Kanadas sastādītām vienībām. — DEMONSTREJUMI, nodarbības un jautras sacensības mazajiem Sv. Katrīnu latviešu skolas izkārtojumā un vadībā.
UGUNSKURS ar visu klātesošo līdzdalību. ATVADU BALLE. Spēlēs orķ. Heidelberg.

Ieejas maksa:
piektdien, 21. jūlijā, ALJA's un LNAK biedriem $0.75, pārējiem $1.
sestdien, 22. jūlijā, $3,- no personas, jaunatnes apv. biedriem $2.50, bērniem līdz 14 g. — brīva.
Svētdien, 23. jūlijā, $1.50 no personas, jaunatnes apvienības biedriem $1.25, bērniem līdz 14 g. — brīva.

SVĒTKU DALĪBNIEKU ZINĀŠANAI:
Garden City Beach sasniedzams, braucot pa Q.E. līdz Niagaras ielai (pie St. Catharines), tālāk dienvidu virzienā līdz Lake Shore Rd., tad jāgriežas pa kreisi. — Viss Garden City Beach, ieskaitot ezermalu, ir sarīkojuma vieta. Sekojiet ielu krustojumos izvietotām ceļa zīmēm!

Apmeklēt lūdz

Ricības komiteja

PIEDĀVĀJAM AUGSTĀKĀS KVALITĀTES AUTOMAŠĪNAS

CHEVROLET CHEVELLE
CAMARO
OLDSMOBILE CHEVY II

ROBERTSON MOTORS

1515 DANFORTH AVE., TORONTO

Sazinieties ar mūsu firmas latviešu pārstāvi

Hans PLAUDE
Tel. HO 6-1131

JAUNĀKĀ SKAŅU

Teiksma A.P. 3003 Mono $

ALFREDS PORIŅŠ — latviešu lab

Dziesmas klavieru, čello un vijoles

I

PŪT, VĒJIŅI .....
AR LAIVIŅU IELAIDOS .....
DIV' DZELTENI KUMELIŅI .....
VISIEM ROZES DĀRZĀ ZIEDĒJ' .....
AI, ZAĻĀI LĪDACIŅA .....
SAULĪT' TECEJ', TECEDAMA .....

II

VERDZENES DZIESMA .....
ZIEMAS SAULE .....
SPĀNIEŠU ROMANCE .....
LIEPU TEJA .....
KAD NĀKSI ATKAL ..... A. C

Dabūjama DV Grāmatnic
491 College Street, Toronto 4,

Atkalpārdevējiem izsūtām citā r

Ontario dzīvojošiem 5% tirdzniecības

Jaunākās grām

A. Johansons — Vecrīgas zīpiņu grāmata ..
G. Janovskis — Smiekliņam, pastāsti un feje
A. Rupģis — Pats esi kungs, pats .....
Latviešu tautas teikas un pasakas VIII .....
P. Rozītis — Granātu ziedi, stāsti .....
A. Rasa — Cilvēki un zeme, st. .....
Z. Lagerleta — Antikrista brīnumi .....
ARCHIVS VII sējums, raksti par zinātni u
A. Bērziņš — The Two Faces of Co-Existenc
Latvju tautas teikas un pasakas VIII sēj.
I. Grebzde — Ēnas dzeltenā stiklā, stāsti .
E. Aistars — Tu nāci naktī, rom. .....
K. Hāmsuns — Pēdējais cēliens, rom. .....
J. Jaunsudrabiņš — Zaļā grāmata .....
M. Kovaļevska — Astoņpadsmit, atm. .....
Latviešu sinonīmu vārdnīca .....
Jūlijs Jēgers un latviešu māksla .....
Latviešu kultūra laikmetu maiņās .....
A. Dziļums — Vilka zobs, rom. .....
A. Michelsons — Rīga dimd, vēst. rom. .....
T. Zeltiņš — Antiņš Amerikā meklē līgavu, r
T. Zeltiņš — Antiņš Amerikā cīnās ar sievu un
P. Jurevics — Idejas un īstenība .....
J. Klāvsons — Zīmes, dzeja un proza .....
Prāv. P. Ķirsons — Teici to Kungu, mana dv
O. Krolls — Dārgakmeņi .....
Z. Zemdega — Iznīcības ceļš, stāsti .....
E. Virza — Straumēni IV .....
B. Bičole — Atrita, dzeja .....
Aizsila Zilīte — Trīs māsas .....
O. Rozītis — Pavedieni, stāsti .....
E. Dunsdorfs — Mūžīgais latviešu karavīrs
J. Sarma — Salemas ķēniņš, rom. .....
F. M. Dostojevskis — Idiots, rom. I d. .....
Edg. Ardenss — Svētais un dēmoni, rom. .
E. Keišs — Globāla būšana, karik. .....
BIBELE .....
J. Širmanis — Brīnuma pasaule .....
A. Šmits un A. Čika — Nealzmirstami spor
zvaigznes .....
A. Jonansons — Rīgas svārki mugurā .....
Novadu tērpi .....
Latvju raksti I grāmata .....
Latvju raksti II grāmata .....
J. Vītola — 200 latviešu tautas dziesmas .....
Z. Maurīņa — Trimdas traģika .....
Latviešu tautas teikas un pasakas 7. gr. .....
J. Veselis — Latvju teiksmas .....
K. Pētersons — Apvāršņi aicina .....
Raiņa un Aspazijas gada grāmata .....
Dzintarjūras vasara .....
A. Niedra — Uguni .....
J. Jaunsudrabiņš — Sliņķu virsnieks .....
T. Krūka — Tu debesis turi savās rokās .....
P. Aigars — Atkusnis sākās oktobrī .....
Ang. Gailīte — Dzīves zaļais koks, rom. ..
Rob. Hiršs — Rīgas audums, atm. .....
Ed. Salna — Ausmas atblāzma, stāsti .....
J. Sudrabiņš — Aiz dzelonžoga, atm. .....
A. Amenda — Apasionāta, rom. par Bēthover
Z. Karlsons — Divi reiz divi ir pieci .....
L. Tolstojs un kristīgā baznīca .....
O. Krolls — Aiz zelta priekškara .....
P. Dreimanis — Ģimene un tās bērnu audzinā
Korn. Raiens — Pēdējā kauja .....
G. Janovskis — Svešumā, noveles .....
M. Timma — Miglas kamolīņš, pasakas .....
A. Apse — Saules pukes, dzejoļi un lir. poe
A. Kraujiete — No aizpirktās paradīzes, dz
St. Anders — Bībeles stāsts ar 102 ilustrāc. ..

DVG RĀMATN
491 College St., Toront

Dāviniet sveštautiešiem
Prof. Alekša Rubuļa
LATVIAN LITERAT
lai palīdzētu popularizēt Latvij
Cena $ 7.00
Dabūjama
DV grāmatnīcā
491 College St., Toronto 4,
kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīv

CIEŅ PASI SAVUS IPAŠUMUS!

armacy: Atsevišķa 7 istabu dubult- ar pagrabā izbūvētu atpūtas telpu, 2 privāts iebraucamais ceļš.

LVI NIEKIEM UZ 6 GADIEM UZ LIELĀ IZVELĒ VISĀ PILSĒTĀ.

J VAKARS
RABENĒ
. jūlijā, plkst. 20.00.

šu jauniešu deju orķestris
EAR ENEMIES"
Ieejas maksa $0.75.
kaitā ielūdz
Sidrabenes pārvalde

Melville) Island Lodge
AISTĀS
O SALĀS
nto un Montrealu. Makšķernieku para- ilnu pansiju. Iespējas pašiem gatavot NICAS AR 2—3 GULAMISTABĀM motori un ūdens slēpošana.
NŠ, P. O. Box 192, Gananoque, Ontario,
Zvanīt 382-4269

un draudzības dienas
NIAGARĀ,
21., 22. un 23. jūlijā
lijā, pl. 8.00 vak.
Port Weller, St. Catharines.
ts svētku ievadījums — „NOTIKUMS" dībā.
lijā,
nīcas Grand Ball Room zālē
ojums. Pēc īsa, sviniga ievadījuma raibu natnes un draudzības dienu garā sniegs ĪSI.
iem — DRAUDZĪBAS BALLE. Spēlēs jau- stamais, populārais orķestris
ijā
Port Weller, Ontario ezera krastā
ības kausu izcīņa vīriešu un sieviešu ko- šu sporta apvienības Kanadā vadībā. kas pl. 10 rītā.)
autas svētki
emonstrēs, ar paskaidrojumiem, latviešiem pazīstamais svaru cēlājs, rekordists toron- š, piedaloties arī viņa dēliem. VIRVES p ASV un Kanadas sastāditām vienībām. ĒJUMI, nodarbības un jautras sacensības atrīnu latviešu skolas izkārtojumā un va-
ar visu klātesošo līdzdalību. ATVADU ork. Heidelberg.
ALJA's un LNAK biedriem $0.75, pārējiem $1
3,- no personas, jaunatnes apv. biedriem dz 14 g. — brīva.
$1.50 no personas, jaunatnes apvienības ērniem līdz 14 g. — brīva.
EKU ZIŅĀŠANAI:
sasniedzams, braucot pa Q.E. līdz Niagaras rines), tālāk dienvidu virzienā līdz Lake ogriežas pa kreisi. — Viss Garden City rmalu, ir sarīkojuma vieta. Sekojiet ielu tām ceļa zīmēm!
Apmeklēt lūdz
Ričības komiteja

MAŠĪNAS
ELLE
VY II
UDE
131

JAUNĀKĀ SKAŅU PLATE

Teiksma A.P. 3003 Mono $5.00

ALFREDS PORIŅŠ — latviešu labākais tenors

Dziesmas klavieru, čello un vijoles pavadījumā

I

PŪT, VĒJIŅI	V. Ziedonis
AR LAIVIŅU IELAIDOS	V. Ziedonis
DIV' DZELTENI KUMELIŅI	L. Garūta
VISIEM ROZES DĀRZĀ ZIEDĒJ'	P. Līcīte
AI, ZAĻĀI LĪDACIŅA	J. Vītols
SAULĪT' TECEJ', TECĒDAMA	J. Vītols

II

VERDZENES DZIESMA	A. Kalniņš
ZIEMAS SAULE	H. Berino
SPĀNIEŠU ROMANCE	E. Dārziņš
LIEPU TĒJA	J. Ķepītis
KAD NĀKSI ATKAL	A. Okolo-Kulaks

Dabūjama DV Grāmatnicā
491 College Street, Toronto 4, Ont.
Atkalpārdevējiem izsūtām citā rēķinā.
Ontario dzīvojošiem 5% tirdzniecības nodoklis.

Jaunākās grāmatas

A. Johansons — Vecrīgas ziņģu grāmata	$4.00
G. Janovskis — Smiekliņam, pastāsti un feļetoni	$4.50
A. Runģis — Pats esi kungs, pats	$4.00
Latviešu tautas teikas un pasakas VIII	$7.80
P. Rozītis — Granātu ziedi, stāsti	$4.50
A. Rasa — Cilvēki un zeme, st.	$3.80
Z. Lagerlefa — Antikrista brīnumi	$4.75
ARCHĪVS VII sējums, raksti par zinātni un teātri	$5.70
A. Bērziņš — The Two Faces of Co-Existence	$6.00
Latvju tautas teikas un pasakas VIII sēj.	$7.80
I. Grebzde — Ēnas dzeltenā stiklā, stāsti	$4.00
E. Aistars — Tu nāci nakti, rom.	$4.00
K. Hamsuns — Pēdējais cēliens, rom.	$5.00
J. Jaunsudrabiņš — Zaļā grāmata	$7.80
M. Kovaļevska — Astoņpadsmit, atm.	$6.00
Latviešu sinonimu vārdnīca	$6.00
Jūlijs Jēgers un latviešu māksla	$6.00
Latviešu kultūra laikmetu maiņās	$6.00
A. Dziļums — Vilka zobs, rom.	$4.80
A. Michelsons — Rīga dimd, vēst. rom.	$3.80
T. Zeltiņš — Antiņš Amerikā meklē līgavu, rom.	$4.50
T. Zeltiņš — Antiņš Amerikā cīnās ar sievu un trimdu, rom.	$4.50
P. Jurevics — Idejas un īstenība	$6.00
J. Klāvsons — Zīmes, dzeja un proza	$3.80
Prāv. P. Ķirsons — Teici to Kungu, mana dvēsele, spred.	4.50
O. Krolls — Dārgakmeņi	$3.00
Z. Zemdega — Iznīcības ceļš, stāsti	$3.80
E. Virza — Straumēni IV	$4.00
B. Bičole — Atrita, dzeja	$3.80
Aizsila Zilīte — Trīs māsas	$3.00
O. Rozītis — Pavedieni, stāsti	$3.00
E. Dunsdorfs — Mūžīgais latviešu kaŗavīrs	$4.60
J. Sarma — Salemas ķēniņš, rom.	$5.00
F. M. Dostojevskis — Idiots, rom. I d.	$4.50
Edg. Ardenss — Svētais un dēmoni, rom.	$4.50
E. Keišs — Globāla būšana, karik.	$5.00
BIBELE	$4.50
J. Širmanis — Brīnuma pasaule	$4.00
A. Šmits un A. Čika — Neaizmirstami sporta brīži un zvaigznes	$4.50
A. Jonansons — Rīgas svārki mugurā	$6.50
Novadu tērpi	$20.00
Latvju raksti I grāmata	$37.50
Latvju raksti II grāmata	$37.50
J. Vītola — 200 latviešu tautas dziesmas	$5.50
Z. Mauriņa — Trimdas traģika	$5.50
Latviešu tautas teikas un pasakas 7. gr.	$7.80
J. Veselis — Latvju teiksmas	$10.00
K. Pētersons — Apvāršņi aicina	$6.50
Raiņa un Aspazijas gada grāmata	$2.00
Dzintarjūras vasara	$6.80
A. Niedra — Uguni	$4.00
J. Jaunsudrabiņš — Sliņķu virsnieks	$4.00
T. Krūka — Tu debesis turi savās rokās	$3.50
P. Aigars — Atkusnis sākās oktobrī	$3.90
Ang. Gailīte — Dzīves zaļais koks, rom.	$4.50
Rob. Hiršs — Rīgas audums, atm.	$5.00
Ed. Salna — Ausmas atblāzma, stāsti	$4.00
J. Sudrabiņš — Aiz dzelonžoga, atm.	$3.80
A. Amenda — Apasionāta, rom. par Bēthovena dz.	$9.60
2. Karlsons — Divi reiz divi ir pieci	$7.00
L. Tolstojs un kristīgā baznīca	$3.50
O. Krolls — Aiz zelta priekškara	$3.50
P. Dreimanis — Ģimene un tās bērnu audzināšana	$0.50
Korn. Raiens — Pēdējā kauja	$6.50
G. Janovskis — Svešumā, noveles	$4.50
M. Timma — Miglas kamoliņš, pasakas	$3.25
A. Apse — Saules puķes, dzejoļi un lir. poemas	$3.50
A. Kraujiete — No aizpirktās paradīzes, dzejas	$3.80
St. Anders — Bībeles stāsts ar 102 ilustrāc.	$8.50

DVG GRĀMATNICĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

Dāviniet sveštautiešiem
Prof. Alekša Rubuļa
LATVIAN LITERATURE
lai palīdzētu popularizēt Latvijas vārdu
Cena $ 7.50
Dabūjama
DV grāmatnīcā
491 College St., Toronto 4, Ont.
kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīvajā pasaulē.

DIVREIZDIVI METS UN PIETEIKŠANĀS VEIDLAPA
PIEPRASĀMA Ievai Bērziņai, 417 E-31 Street, New York, N.Y. 10028, U.S.A.
Vārds .....
Adrese .....
26 VIII-3 IX 67

ĪPAŠI UZ LATVIJU
AUTOMOBIĻI

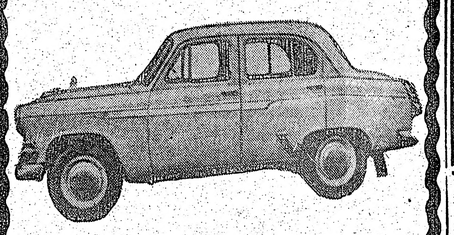

Varat pasūtināt šo Moskviču 408 saviem radiem par sevišķi zemu cenu. Ja iegādāts Padomijā, auto maksātu 6000 rubļu (apm. $6700.00) ar piegādi 2—3 gados. Bet jūs varat šo auto pasūtināt caur mums par īpaši zemo cenu $1954.88 un tas tiks piegādāts 4—6 nedēļās. Šos auto var piegādāt bez kavējumiem:

VOLGA GAZ — 21+R	$2627.99
VOLGA GAZ — 21US	$2837.45
MOSKVITC H 408 E	$2172.09
VOLGA GAZ — 21US	
MOSKVITCH 408	$1954.88
ZAPOROZHETS 965 A	$1064.00
NEW ZAPOROZHETS 966	$1277.00

Pieprasiet mūsu bezmaksas katalogu.
PASŪTINIET TAGAD. PASŪTINIET VIENĪGI CAUR INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street, New York, N. Y. 10010

Atstājiet savas krāsainās un melnbaltās filmas attīstīšanai un kopēšanai
DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

ZIGFRĪDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠĒVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-3133
Vienu bloku uz austrumiem no Dundas West pazemja pieturas
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citu LIETIŠĶAS MĀKSLAS ZSTRADĀJUMUS.
© Turpat dabūjami BILŽU LOGATI. ©

KALUPE
LATVISKAS ROTAS
DIMANTI - PULKSTEŅI
Zeltkalis
Aldonas KIVLENIEKS
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ 964½ Bloor St. W., Toronto 4
Ont., tālr. 533—2837 Tautiešiem atlaide

PUĶU VEIKALS

Venus
Ziedi un ziedu sakāršanas tojumi visām vajadzībām
Piegādā Lielotoronto robežās un pārsūta uz visām pilsētām brīvajā pasaulē. 231 Roncesvalles Ave., tālr. LE 4—4645, Toronto, pēc darba LE 3—4037
A. PUTNIŅS

A. EGLITIS — TV RENTAL
17" — $ 8.- mēnesī
21" — $ 9.- mēnesī
23" — $10.- mēnesī
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

MĒS IESPIEŽAM
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BILETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
LATVIJA - AMERIKĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.
CANADA.
TEL.: 921—7121
CODE 416

High Park rajonā
IZDODAMA
istaba
ar atsevišķu ieeju, tualeti un izlietni; bez tam viena dzīvojamā un guļamistaba ar virtuves lietošanu. Izīrējama arī garāža. Divas minūtes līdz tramvajam vai autobusam. Zvanīt pēc plkst. 5 vakarā Toronto 767-4683.

PĀRSŪTĀM
naudu uz
LATVIJU
US $10.- pret 9 jauniem rubļiem Sūtīšanas izdevumi $3.50 līdz $35.-, pārējām summām 10%. Saņemšana 14—21 dienu laika. Sūtījumi apdrošināti.
DV SAIMNIEKU NODAĻĀ,
491 College St., Toronto 4, Ont.

EXPO 67
apmeklētājiem izdodama
ISTABA
ar visām ērtībām, pilsētas centrā.
Rakstīt: Mrs. O. Birze, Claremont Ave., Apt. 16, Montreal 6, Que., Canada; tālr. 481—0695.

NOTĀRS
OSKARS PERRO
pieņem klientus katrā laikā iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS un NOTĀRS
Tel. EM 6—5946
Suite 545
17 Queen Street E.,
Toronto 1, Ontario.

Iesīd. 1879
Turner & Porter
APBEDĪŠANAS BIROJS
Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 8-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3152
Parkošana abās bēru mājās.

Ir liela starpība
apdrošināšanā

VALD. BĒBRIS
Rūpējas par jūsu drošību jau 16 gadu
PL 9-0266.

LATVIEŠU NAMS
izīrē telpas
sarīkojumiem un viesībām
Birojs atvērts katru dienu no pl. 11—1 p.p. un 6—8 vak.
Sestd. no pl. 11—1 p.p. un 4—6 vak.
Uz vēlēšanos nama dāmu komiteja riko arī godību galdus.
TELEFONS 922—2931
491 College St. Toronto.

LAIKRAKSTA
„LATVIJA AMERIKĀ"
atsevišķi numuri dabūjami Toronto latviešu veikalos.

AG ROTAS
A. GUGĀNS
ZELTKALIS
Latviskas rotas bagātīgā krājumā sudrabā un zeltā
Darbnīcā — 25 Moccasin Trail, Don Mills, Ont., tel. 444—4033

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

ELZA PĒRKONE
Sejas un matu kopšana. Preparāti. Matu valdošana, krāsošana. Ilgvilni. Ik dienas.
DEBORAH—ANN'S Beauty Salon
1 A Browning Ave., HO 8—5198, Toronto.

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD.
TELEPHONE 924-1408 • 467 SHERBOURNE STREET, TORONTO 5 ONTARIO
RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU
IZKĀRTOŠANA

Toronto Window MFC Co. Ltd
165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.
Piedāvā augstākās kvalitātes aluminija logus un durvis.
Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.
LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.
Nesaistošai informācijai zvanīt
darbā 889-1471, mājās BA 5-5314.
Edvardam vai Aldonai SPROĢIS

KAS? KUR? KO? TORONTO

BROADVIEW DELIKATEŠU veikals
105 DANFORTH AVE. (pie Broadview)
Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca HO 6-5152
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353
361 RONCESVALLES AVE. īpašnieks ST. OUKULS

789-1511
Alfred Stikuts Realtor
Diplomēts Kanadas Realtoru Institūta biedrs
A. STIKUTS, FRI.
2889 Dufferin St. 789-3949

UNO MANKIN REALTOR Pārstāvis:
KONST. KĀRKLIŅŠ
392 Danforth Ave., Toronto 6
Birojā HO 1-1114 mājās 691-3873

BĒRZIŅŠ Realty Ltd.
Arnolds Bērziņš
316 Harbord St. LE 4-8447
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsētas rajonos.
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, mājas un dzīvību.
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizdevumi.
NOTĀRS — līgumi, noraksti, tulkojumi.

O. J. PUĶĪTIS, B.A., LL.B.
ADVOKĀTS un NOTĀRS
Tālrunis 364—9276
885 Dundas Street West
Toronto 3, Ontario

Everlast Heating Co. 463-3613
Ierīko jaunas un labo vecas gāzes un eļļas apkures ierīces.
īpašn. A. RASA. Tālr. mājās 465-5317

CREST FLORISTS HU 7-0491
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. A. Nullīša, V. Reinholda un G. Tiltiņa gleznas.
Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS

BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS, TRIVETT & PARK
BARRISTERS and SOLICITORS
365 Bay Street, Toronto
tel. 863—4451

KRĀSU UN MELNBALTAS FILMAS
attīstīšana • palielinājumi • duplikāti • citi darbi • izcilus kvalitāte • atlaide
BENJAMIŅA FILMU LABORATORIJA
247 Richmond St. E., Toronto 2, Ont.
Tel. 363—6496

Pamiers Vidējos austrumos apdraudēts

Apvienoto nāciju pilnsapulces ārkārtas sesija atkal atsākusi darbību. Vienā jautājumā pat panākta vienošanās: Izraēlai jāatstāj iekarotā Jeruzalemes puse. Vienošanās panākta arī par Apvienoto nāciju novērotāju nosūtīšanu uz Suecas kanāļa joslu.

Pilnsapulces lēmumi tomēr nenozīmē, ka Izraēla tos akceptēs. Arabi varēs netraucēti dzīvot savā pilsētas daļā, bet Izraēla turpinās pārvaldīt visu Jeruzalemi, „lai pasargātu žīdu svētās vietas". Jeruzalemes jautājumā Izraēlu Apvienoto nāciju lēmumi vienkārši neinteresē. Daudzu diplomātu acīs Izraēla ar šo nostāju pasliktinājusi savu stāvokli Apvienotajās nācijās. Lēmumu par Jeruzalemes jaunu sadalīšanu aizstāvēja kā rietumu lielvalstis, tā arī Latīņamerikas republiku bloks — valstis, kuŗas galvenokārt „atbildīgas" par komūnistu plānu izjaukšanu kā AN drošības padomē, tā vēlāk pilnsapulcē.

Apvienoto nāciju novērotājiem Izraēla piekrita bez lielas kavēšanās, bet tikai ar noteikumu, ka AN pārstāvjus stacionēs kā arabu, tā Izraēlas pozicijās. Pirms jūnija kaŗa, kad Nasers piespieda AN ģenerālsekretāru Utantu izvākt Apvienoto nāciju policijas armiju no Gazas šauruma, pēdējā atradās vienīgi arabu pusē.

Apvienoto nāciju lēmumi, tāpat Izraēlas un arabu piekāpšanās vai nepiekāpšanās nebūt nenozīmē saspīlējuma mazināšanos Vidējos austrumos. Vēl mazāk šie lēmumi nozīmē kaŗa stāvokļa izbeigšanu vai garantētu pamieru. Acumirklī pamiers visvairāk apdraudēts Suecas kanāļa joslā. Pašreiz ir jautājums, vai kanālis vispār būs atkal lietojams. Nogremdējot kuģus, ēģiptieši kanāli aizsprostojuši. Izraēlai, ASV, Anglijai un Rietumvācijai Nasers noliedzis kanāļa lietošanu, kā rezultātā Ēģipte tagad diendienā cieš valsts kasei neizturamus zaudējumus, jo kuģiem uzliktās nodevas par kanāļa lietošanu bija tās galvenais ienākums.

Jau kopš pagājušās nedēļas nogales Suecas kanāļa joslā notikušas vietēja rakstura sadursmes starp ēģiptiešu un izraēliešu spēkiem. Šīs nedēļas vidū sadursmes kļuva nopietnākas, abām pusēm iesaistot aviāciju, artilēriju un motorizētās vienības. Var tikai vaicāt, ko šādos apstākļos iesāktu Apvienoto nāciju novērotāji . . . Vairākos gadījumos Vidusjūrā notikušas pat Izraēlas un Ēģiptes torpēdlaivu sadursmes, ēģiptiešiem zaudējot divas. Interesanti piebilst, ka šī jūras kaujā, kuŗā ēģiptieši zaudēja divas torpēdlaivas, notika tikai 75 jūdzes no Portsaidas, kur pašreiz viesojas 12 Pad. savienības kaŗakuģu. Krievu viesošanās ilgums bija paredzēts vienu nedēļu. Bet, kā tagad ziņo ēģiptiešu prese, Nasers aicinājis padomju kuģus palikt ēģiptiešu ūdeņos nenoteiktu laiku — cik vien ilgi krieviem iespējams. Padomju kuģu komandieris deklarējis, ka cīnīsies pret katru, kas mēģinās uzbrukt Ēģiptei.

Vismaz tikmēr, kamēr Vidējo austrumu saspīlējums neizvēršas jaunā atklātā kaŗā, Apvienotās nācijas steidzinās savu novērotāju nosūtīšanu uz Suecas kanāļa joslu. Līdz šim vēl nav atrisināta problēma, no kādām valstīm šiem novērotājiem būtu jānāk. Somija un Zviedrija jau pasteigušās piedāvāt brīvprātīgos. Kanādu neviens vēl nav aicinājis. Tās ārlietu ministrs Mārtins izteica domu, ka ir ļoti iespējams, ka izraugāmo AN novērotāju vidū šoreiz nebūs valstis, kas deva kaŗavīrus līdz šāgada maijam. Gazā novietotajā policijas armijā.

CIŅAS KONGO

No Briseles saņemtas ziņas par kaŗu un mežonībām Kongo, kuŗas tālu pārspējot visu 1960. gadā notikušo. Kamēr baltie apvaino Kongo federālās valdības kaŗavīrus slepkavībās, laupīšanās, izvarošanās un pat kanibālismā, prezidents Mobutu apgalvo, ka galvenie noziedznieki nav viņa kaŗavīri, bet Combes piekritēji, kolonisti un baltie kaŗa atgādži, kas nāk no Beļģijas un Dienvidāfrikas.

Pašreiz vissmagākās cīņas notiek ap Bukavu, Kivu provincē, kur valdības kaŗaspēks papēmis 120 beļģu ķilnieku.

Kongo iekšlietu ministrs Čisekedi brīdina no stāvokļa pasliktināšanās, kādreiz neatkarīgajā Katangā. Jau tagad tur notiekot dažādas mežonības, un kanibālisma gadījumi pavairojoties ar katru dienu. Kongo federālā valdība baidās, ka Katanga atkal varētu mēģināt atdalīties. Ar beļģu palīdzību tas būtu iespējams, rezultātā sagraujot visu Kongo saimniecību. Katanga ar savām raktuvēm ir bagātākā Kongo province.

Maknamara negrib palielināt ASV spēkus Vietnamā

ASV aizsardzības ministrs Maknamara pašreiz atrodas savā devītajā Vietnamas apmeklējumā un jau paguvis nonākt asās domstarpībās ar amerikāņu militāro vadību Saigonā. Ģen. Vestmorlends domā, ka komūnistu sakaušanas paātrināšanai nepieciešams palielināt ASV spēkus, prasot vēl 100.000 vīru. Pēc aizsardzības ministra domām, spēku palielināšanas process jātur līdz iespējamam minimumam, bet jādara iespējams Vietnamā jau esošo spēku racionālākai izmantošanai.

Cik var secināt no aizsardzības ministra teiktā, Maknamara nav apmierināts nedz ar ASV, nedz Dienvidvietnamas spēku izmantošanu, tāpat neapmierināts ar Dienvidvietnamas armijas morāli.

Vašingtona sagaida ļoti asu Maknamaras ziņojumu ar prasību Dienvidvietnamā nekavējoši samazināt aizmugures vienību skaitu un dienvidvietnamiešu iesaistīšanu amerikāņu vienībās, lai tā paceltu viņu morāli un cīņas spējas.

Var likties neticami, bet skaitļi rāda, ka no 464.000 amerikāņiem, kas atrodas Vietnamā, tiešajās zemes cīņās ar komūnistiem iesaistīti tikai 70.000 vīru.

Pārmaiņas Varšavas pakta vadībā

No Maskavas ziņo, ka viens no trim padomju aizsardzības ministra vietniekiem — 55 gadus vecais maršals Ivans Jakubovskis izraudzīts Varšavas pakta bruņoto spēku virspavēlnieka amatam. Jakubovskis šai amatā stājas maršala Grečko vietā, kas pēc maršala Maļinovska nāves kļuvis Pad. savienības aizsardzības ministrs šš gada 12. aprīlī.

Jakubovski uzskata par vienu no apdāvinātākajiem padomju virsniekiem. Ceļā uz Varšavas pakta virspavēlnieka amatu viņš paaugstināts maršala pakāpē, aizsteidzoties priekšā veselai rindai augstāku virsnieku. Jakubovska paaugstināšana padomju militārajās aprindās nenāca kā pārsteigums. Neoficiāli tas bija zināms jau jūnija vidū, kad viņš vadīja Pad. savienības, Ungārijas un Čechoslovakijas spēku manevrus Varšavas pakta valstu ietvaros.

Ar maršala Jakubovska iecelšanu Varšavas pakta bruņoto spēku virspavēlnieka amatā Pad. savienība pilnīgi ignorēja Rumānijas priekšlikumu, ka virspavēlniekam pārmaiņus jānāk no visām pakta valstīm. Līdz šim Varšavas paktu vadījuši vienīgi padomju maršali, tāpat kā NATO bruņoto spēku virspavēlnieks līdz šim vienmēr bijis kāds amerikāņu ģenerālis.

Bormana medības nerimstas

Jau otru reizi pēdējo pāris mēnešu laikā uzmanības degpunktā atrodas Hitlera kādreizējā vietnieka Mārtina Bormana vārds. Kā liekas, Rietumvācijas valdība ir pārliecināta, ka Bormans vēl dzīvs un slēpjas, bet Izraēlas aģenti cenšas to notvert.

Oficiālā vēstulē Brazilijas augstākajai tiesai Rietumvācijas valdība prasījusi Bormana apcietināšanu — viņa paša drošības labā. Žīdu dokumentācijas centra vadītājs Vīzentāls Vīnē savukārt apgalvo, ka Bormans joprojām esot dzīvs un vadot neonacionālistu kustību Dienvidamerikā. Viņš esot uzturējies Argentīnā, Paragvajā un Brazilijā, ar sakariem Dienvidafrikā, Spānijā un Rietumvācijā. Nacionālistu kustība Dienvidamerikā un Dienvidafrikā esot ļoti iespaidīga, un kādreizējie naciķi tikai gaidot izdevīgu brīdi, lai atkal kļūtu aktīvi Rietumvācijā.

Spriežot no Rietumvācijas valdības vēstules Brazilijas augstākajai tiesai, var pieņemt, ka Brazilijai Bormana dzīvesvieta zināma. Pirms pāris mēnešiem apcietinātā „Bormana" pirkstu nospiedumi izrādījās piederam kādam glūži nevainīgam Paragvajas zemniekam, par ko mūsu laikrakstā jau ziņots..

Vai esat nokārtojuši abonementu?

✝

Mans sirdsmīļotais mūža draugs
INŽENIERIS

Kārlis Cēbers

aizgājis mūžīgā Dieva mierā 1967. g. 10. jūlijā Toronto

Sirds mana dziļi dziļi skumst . . .

Dziļās skumjās
DVĒSELĪTE

✝

Mūsu draugs

KĀRLIS CĒBERS

aizgājis mūžībā š. g. 10. jūlijā Toronto

Es esmu tik sīks zieda puteklīt's,
Kas mūžības vēju nests lido un trīc.
Un mūžības vējiem, kas dziedot mani nes,
Ja tālāk vēl kādureiz jautāju es:
Kur zieds tas, no kā esmu atšķīries?
Tie dziedot man atbild: to ziedu sauc — Dievs!
(Fricis Bārda)

Pēc viņa skumst MEŽAKI

GAŖEZERA VADĪBA UN JAUNĀS KOMITEJAS

Kā nesen notikušajā sapulcē ziņoja sekretārs māc. V. Vārsbergs, akciju sabiedrībā Latviešu centrs Gaŗezers pašreiz ir 49 akciju glabātāji-biedri, kuŗiem ir vismaz viena akcija katram. Šos 49 akcionārus veido 28 latviešu ev.-lut. draudzes, dievkalpojumu kopas un LELDAA, 6 skautu un gaidu vienības, 6 DV apvienības un ASV DV zemes valde un 9 dažādas organizācijas, ieskaitot Amerikas latviešu jaunatnes apvienību un Vasaras skolu fondu. Šo biedru īpašumā uz 15. maiju kopā bija 922 akcijas, bet gada sapulcē piedalījās 32 biedri ar 854 akciju kopskaitu.

Pārvēlot trīs padomes locekļus no 4 nominētiem kandidātiem uz 3 gadiem ievēlēja A. Bērzkalnu no Detroitas katoju kopas, R. Jankavu no Kalamazū DV apvienības un māc. V. Vārsbergu. Revizijas komisijā pārvēlamo U. Grīnvaldu amatā apstiprināja par jaunu. Tā revizijas komisija arī turpmāk darbosies līdzšinējā sastāvē — A. Lācis no Indianapoles, T. Bērkulis no Klivlendas un U. Grīnvalds no Detroitas.

Gaŗezera vadība pēc trīs locekļu pārvēlēšanas konstruējusies šādi: padomes priekšsēdis V. K. Treimanis no Detroitas, valdes priekšsēdis Jēkabs Gailītis no Lansingas, 1. viceprieksšsēdis Voldemārs Priednieks no Detroitas, 2. viceprieksšsēdis Rūdolfs Jankavs no Kalamazū, sekr. māc. Vilis Vārsbergs, sekretāra palīgs Voldemārs Klētnieks, kasieris Ansis Bērzkalns no Detroitas un padomes locekļi prāv. J. Turks no Kalamazū, Pēteris Golts no Grand Rapidiem un Pēteris Skudra no Indianapoles.

Gada sapulce radīja vairākas komitejas, kuŗu vadību lūdza uzņemties darbiniekus, kas minēti iekavās: informācijas komiteju (Ernests Brože), saimniecības komiteju (Rūdolfs Jankavs), vasaras nometnes komiteju (Adolfs Artmanis), vasaras vidusskolas komiteju (Eduards Avots), plānošanas un būvju komiteju (arch. Gunārs Birkerts), sarīkojumu komiteju (Pēteris Lielzuika) finanču komit. (V. K. Treimanis), loterijas komiteju (Jēkabs Gailītis). Vairums aicināto pienākumus jau uzņēmušies. E. Ēr.

SPORTS

ŠACHISTA DĀLBERGA PANĀKUMS

ASV šacha federācijas meistarklases spēlētājs Ivars Dālbergs atkārtoti apliecinājis, ka ir veiksmīgs šis domu un kombināciju spēles pratējs, nule spēcīgā konkurencē uzvarot Interstate Open turnīrā Portlandē, kuŗā piedalījās 64 šachisti. Ivars Dālbergs uzvarēja visas partijas, izņemot pēdējā kārtā, kad spēlēja neizšķirti ar otras vietas ieguvēju Klārku Harmonu, tā sasniedzot 5.5—0,5 punktu rezultātu. V. Š.

MONTREALA GAIDA TENISISTUS UN GOLFISTUS

Kanadas latviešu meistarsacīkstes tenisā notiks 5. un 6. augustā Montrealas latviešu sporta kluba izkārtojumā. Programmā vīriešu un sieviešu vienspēles, vīriešu, sieviešu un jauktās divspēles. Dalībnieki pieteicami J. Lukstiņam — 4583 Oxford Ave., Montreal, Que. Toronto un apkārtnes tenisistiem tuvāka informācija pieprasāma LSAK tenisa nozares vaditājam A. Mackaram — 256 Bain Ave., Toronto 6, Ont.

Montrealā 5. augustā paredzētas arī pirmās Kanadas latviešu meistarsacīkstes golfā. Šīs spēles cienītāju pulks Kanadas latviešu vidū šķiet samērā prāvs, jo golfa vēzdas (Anšlava Eglīša labs jaunākjums „nūju" vietā) nedēļu nogalēs tautieši vicina kā Toronto, Hamiltonā un Sv. Katrīnās, tā arī Montrealā un citur. LSAK, organizējot šīs meistarsacīkstes, cer dalībnieku vidū redzēt latviešu golfa spēlētājus no visas Kanadas. Dalībnieki meistarsacīkstēm pieteicami J. Lukstiņam, kuŗa adrese jau minēta augstāk. Toronto un apkārtnes golfistiem tuvāku informāciju sniedz LSAK golfa nozares vaditājs Z. Tāmuēls — 24 Tyndall Ave., Apt. 508, Toronto 3, Ont.

—ebb—

IDEJAS UN PRETIDEJAS

(Pārnesums no 1. lpp.)

nepatīkami izliekas, nav ģēvulība, bet tāīredzīgs plānojums. Tilti arvien atradīs tautās dzirdīgākas ausis nekā kaŗa ieroču žvadzināšana. Turklāt — ne viena, ne otra puse šos ieročus nedrīkst likt lietā, pašaizsardzības instinkts to nepieļauj. Tātad, kodoleksploziju, antiraķešu eksploziju vietā paliek tikai jaunu pretideju eksplozijas. Šie neparastie uzliesmojumi var mums apgaismot ceļu uz Latvijas renesansi. Un — jo vairāk mums būs draugu, jo drīzāk sasniegsim mērķi. Katrai varmācībai ir savs neatminams liktenis un savas nepārkāpjamas robežas, nevienās bruņas nav neievainojamas.

Latvieši trimdas kaleidoskopā

☆ DV dienās Hamburgā, kuŗas sākas 15. jūlijā, piedalās Ziemeļvācijas latviešu apvienotais koris diriģentu R. Alberinga un A. Cipuļa vadībā. Patriotiskus dziesmu skandēs aktrise Dagmāra Kurmiņa. Vēl programmā paredzēts Dr. A. Namsona referāts par pārkrievināšanas politiku Latvijā un Stokholmas latviešu teātŗa viesizrāde ar A. Dziļuma lugu „Laila no Rīgas". Balli ievadīšot jauniešu tautas deju kopas priekšnesumi, bet otrā dienā vanagi un viņu viesi piedalīsies izbraukumā pa Alsterezeru, apskatot skaisto Hamburgas krastmalu.

☆ Minsteres latviešu skolās mācās 77 audzēkņi, no tiem 8 ģimnazijas pēdējā klasē. Sākusies jaunu audzēkņu uzņemšana un jau pieteikušies 11, visvairāk 1. klasē. No skolas darbveža posteņa aiziet J. Vinters, kuŗš nu sasniedzis pensijas vecumu. Salīdzinot ar pērno gadu, skolas budžets audzis. Vācu valdības piemaksa ievērojami palielināta, bet arī latviešu daļa no 8000 DM augusi uz 10.000 DM.

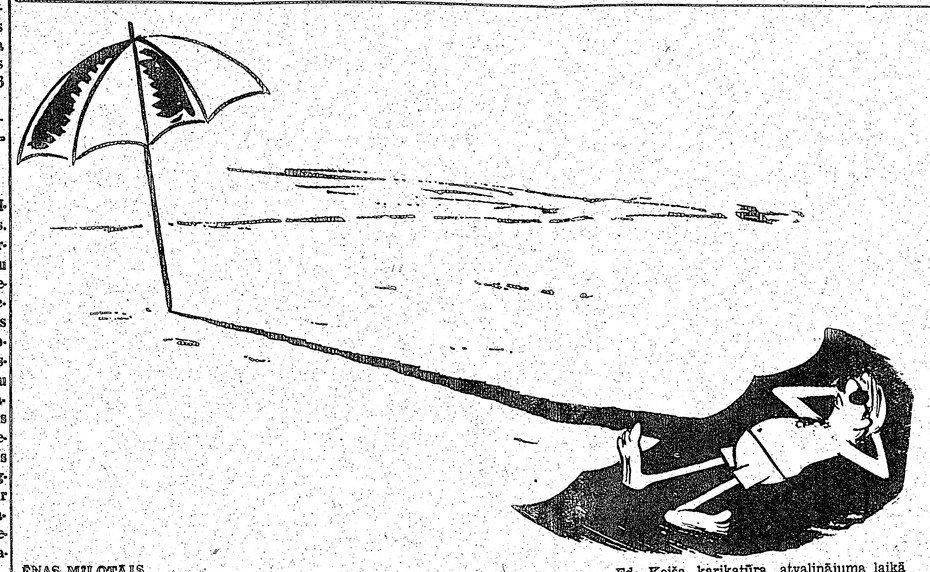

ĒNAS MIĻOTĀJS

Ed. Keiša karikatūra atvaļinājuma laikā

AKTUĀLAIS KANADĀ

☆ Vankuverā savas mājas dārzā nošauti kāds Britu Kolumbijas profesors ar dzīvesbiedri. Snaipers, kas ievainojis arī divus citus, izrādījies kāds bij. Kanadas bruņoto spēku piederīgais, kuŗš pēc smaga ievainojuma galvā sācis slimot ar epilepsiju un jau kopš laba laika bijis klasificēts kā bīstams garā vājais. Tas tomēr 35 gadus veco Arturu Džonu Tauvelu nekavējis iegādāties 15 šaujamo ieroču. Māte, kas apzinājusies, ka dēls slimo ar vajāšanas maniju, nepavisam neiedomājusies informēt policiju par viņa ieroču kolekciju un tiesā noliedza arī dēla ārsta apgalvojumu, ka griezusies pie tā šai jautājumā. Ārsts savukārt apgalvo, ka brīdinājis ne tikai māti no varbūtējas nelaimes, bet arī policiju. Prāva turpinās.

☆ Arī streikotāji var būt dzentlmeņi. Halifaksā vienā no kārtējiem Kanadas streikiem mūrnieki un cauruļlicēji piketējuši Dalhauzijas universitātes jauno mediķu centru, kuŗu karalienei mātei Elizabetei piektdien vajadzējis atklāt. Arodbiedrību vadītāji vēl nedēļas sākumā bija pārliecināti, ka karaliskā viešņa atsacīsies šķērsot piketētāju rindas, bet pēc pilsētas vadības intervencijas tomēr nolēma streikotājus piektdien no minētās jaunceltnes atsaukt, lai netraucētu atklāšanas ceremoniālu.

☆ Salātu cena pēdējā nedēļā kritusies par 50 proc. Iemesls? — Atkalpārdevēji paredzēdami, ka patērētāji nemaksās 45 centus par salātgalviņu, atturējās iegādāties lielākus krājumus. Tā salātu un citu dārzāju audzētāji bija spiesti pazemināt cenas, jo, kā izteicies kāds no Holandes Īdzenuma lauksaimniekiem, labāk pārdot daudzas salātu kastes par zemāku, nekā tikai dažas par dārgāku cenu. Pašreizējā salātu cena ir ap 20 c. galviņā.

I. JANKOVSKIS

Toronto rietumos —
87 Roncesvalles Ave.,
tālr. 533-8553

Toronto austrumos —
982 Danforth Ave.,
tālr. 461-6364

Collingwood, Ont.
30 Simcoe Str.,
tālr. 455-2800

MĀJAS, VEIKALI, IEGULDIJUMU ĪPAŠUMI, FARMAS, VASARNICAS u.t.t. — VISPLAŠĀKĀ IZVELE.

Mēs pārdodam visu, kas saistīts ar zemi.

PIEEJAMS INTERESENTIEM
sestdien, no plkst. 2—4 pēcpusdienā
99 Glen Davis Cresc. (Main un Kingston Rd.)

ar 10.000 dol. iemaksu tikai 14 gadu vecs liels 6 istabu bungalovs, solida laukakmeņa, pievienota iebūvēta garāža, privāts iebraucamais ceļš. Liels gruntsgabals. 3 istabu dzīvoklis pagrabā. 2 vannas istabas skaistā profesionālā apdarē; viscaur paklāji (broadloom), daudzās piedevas ieskaitītas cenā.

Īpašums pārdodams, jo īpašnieks pārceļas ārpus pilsētas.

Zvanīt Mr. PODOROFF — 487-3333

H. KEITH REALTOR Ltd.
181 Eglinton Ave. E. Toronto 12